

ČASOPIS AKADEMICKÉJ OBCE
PEDAGOGICKEJ FAKULTY
PREŠOVSKÉJ UNIVERZITY
V PREŠOVE
DVOJČÍSLIE 1 - 2, 2019

Stopa
v srdci

Once Erasmus,
always Erasmus

Rýchla rota
Vianoc

Prešovská detská
univerzita

Ponožkový
deň

Obsah:

Rok 2018

DEŇ PEDAGOGICKEJ FAKULTY.....	4
DEŇ ZÁKLADNÝCH ŠKÔL NA PF.....	7
JESENNÁ BURZA KNÍH A VAŠE ÚSMEVY.....	10
AKADEMICKÝ SENÁT	12
MIKULÁŠKA ZBIERKA SLADKOSTÍ	13
PRINIESLI SME VIANOCE	15
RÝCHLA ROTA VIANOC.....	16
VIANOČNÝ PROGRAM PRE MIKULÁŠA, ANJELA A ČERTA OD DETÍ Z DETSKÉHO DOMOVA	18
VIANOČNÁ NÁLADA NA PF PU	20
VEDECKÝ KRÚŽOK ŠTUDENTOV OPÄŤ SÚČASŤOU KONFERENCIE	
V NOWYM SĄZU.....	21
STOPA V SRDCI	22

Rok 2019

PLES PEDAGOGICKEJ FAKULTY 2019	23
ONCE ERASMUS, ALWAYS ERASMUS.....	25
PONOŽKOVÝ DEŇ	27
DOBROVOENÝ HASIČ (ROZHOVOR S: VERONIKA ANDILOVÁ)	28
AKO KRITICKY MYSLIEŤ?	30
ATLETICKÝ FESTIVAL PRE DETI	
S DOWNOVÝM SYNDRÓMOM	33
MESIAC V KYSACKOM LESE	35
SHARE TOGETHER	37
MOJA PRVÁ DOVOLENÁ	38
PREŠOVSKÁ DETSKÁ UNIVERZITA	41
ŠTUDENTSÁ RADA PF PU	44
OCENENIE REKTORA PU V PREŠOVE	48
ROZHOVOR S DRUHÁČKOU DENISOU, DOBROVOENOU ANIMÁTOROU	51
ŠTUDENTI ŠTUDENTOM - ZOPÁR AKTIVÍT ZO VZDELÁVANIA V ZAJEŽOVEJ	53

Redakčná rada

Šéfredaktor: Mgr. Dávid Dziak, PhD.

Redakčná rada:

Mgr. Tatiana Bachurová, PhD.
Mgr. Iveta Gal Drzewiecka, PhD.
Mgr. Hedviga Hafičová, PhD.
PaedDr. Lucia Mikurčíková, Ph.D., BCBA
PaedDr. Monika Miňová, PhD.
PaedDr. Erika Novotná, PhD.
PaedDr. Lucia Šepeláková, PhD.
Mgr. Anna Vašutová, PhD.
Mgr. Patrícia Mirdalíková

Obálka a sadzba:

Mgr. Iveta Čuchtová

Jazyková korekcia:

Mgr. Dávid Dziak, PhD.
Mgr. Katarína Drozdová

ARTUŠ,

časopis akademickej obce
Pedagogickej fakulty PU v Prešove

Číslo 1 – 2, 2019

Adresa: Ul. 17. novembra 15,
080 01 Prešov

E-mail: artus@pf.unipo.sk

Výtvarný návrh loga ARTUŠ:
Lucia Gliganičová

Vydavateľstvo:
PU v Prešove, Pedagogická fakulta

Periodicita: 2x ročne

ISSN 1339-5424

Udobrime si (minulý) Čas

V básni pre deti *Tik-tak, vraví čas* od nórskej poetky Gro Dahle (prel. P. Mikulášová, Vertigo, 2018) sa píše: „*ak Čas niečo nedokáže, / tak je to byť celkom ticho*“ (s. 37). Čas si niekedy nevšímame, miestami aj zámerne, hoci stále nám šepká niečo spoza rohu, inokedy na nás kričí a vtedy sa ho snažíme rôznymi manévrami utíšiť, aby sa opäť ustálil. Mnohokrát by sme ho najradšej spomalili, ba dokonca zastavili. Ale Čas stále chodí – za nami, môže byť príjemným spievajúcim spoločníkom, ale aj cválajúcim erdžiacim koňom. Aby sme si ho udobrili, tak v tomto dvojčíslu spomíname na príjemné fakultné chvíle ešte z konca roka 2018, pričom číslo končíme letným semestrom akademického roka 2018/2019. Súčasťou čísla sú aj dôležité informácie o Akademickom senáte PU, Študentskej rade PF PU a harmonograme podujatí na PF PU. Študenti Vám prinášajú okrem iného aj rozhovory, informácie o Erasme+, oceneniach a mnohých vzdelávacích aktivitách, ktorých sa zúčastnili.

Verím, že Vás nebude naháňať Čas počas skúškového obdobia a že strávite príjemný Čas čítaním tohto najnovšieho čísla.

dr. Dávid Dziak, šéfredaktor

Príspevky prechádzajú redakčnou a jazykovou úpravou.
Za obsah príspevkov zodpovedajú ich autori.

Prispievatelia môžu posilať svoje príspevky na e-mailové adresy členov redakčnej rady alebo na e-mailovú adresu časopisu: artus@pf.unipo.sk. Redakčná rada prijme Vaše správy z fakultných i mimofakultných akcií, postrehy z praxe, Erasmu+, úvahy, rozhovory, ankety, recenzie, tipy (napr. na čítanie), vlastnú tvorbu atď.

Dôležité termíny:

dátum uzávierky 1. čísla – 10. január

dátum uzávierky 2. čísla – 30. jún

november
2018

Deň Pedagogickej fakulty

... A KÝM BY SI BOL TY, AK NIE UČITEĽOM?

Kým by si bol keby si nebol učiteľom? Aj takúto otázku dostali študenti našej pedagogickej fakulty pri pozývaní na každoročne sa konajúci Deň pedagogickej fakulty. Ten minuloročný sa niesol v téme „Keby som nebol učiteľom, tak som....“.

Už od jesenného rána dňa 20. novembra 2018 sa chodby a učebne našej fakulty zaplnili rôznymi „zamestnancami.“ Stretnúť ste mohli záchranára, kuchára, veštice, krajčírky, maliara, kvetinárku, opravára a mnoho ďalších povolání. Aby si každý mohol vyskúšať rozmanitosť zamestnaní, pre študentov sme my organizátori pripravili rôzne stanovišťa a kútiky s aktivitami a činnosťami týkajúcimi sa jednotlivých zamestnaní. Prišívali sme gombíky, varili, popasovali sa s upratovaním, prezliekaním perín či nechali si vyveštiť budúcnosť. Študenti, ktorí sa zúčastnili tohto dňa mohli využiť služby „Cestovnej kancelárie“ prostredníctvom ktorej mali možnosť zasúťažiť si vo vedomostnom kvíze. V ňom museli zodpovedať na otázky týkajúce sa celého sveta. Do aktivít sa zapojili aj naši vyučujúci, a tak nám znova ukázali, že hra a zábava je to, čo patrí k nášmu povolaniu pedagóga.

život na
fakulte

Deň
Pedagogickej
fakulty
2018

foto: Archív PF PU v Prešove

Tento deň však nebol len o súťažení a „ťažkej práci.“ Tradične sme v čajovni tento rok – U horára – pre všetkých „zamestnancov“ uvarili čaj. Tak si účastníci mohli posediť pri táboráku pod stromami alebo v stane a vychutnať si dúšky teplého čaju. Čajovňa sa počas dňa niekoľkokrát premenila na divadelnú scénu, na ktorej boli odprezentované divadelné mini predstavenia pod záštitou pani doktorky Šepelákovovej. Prichystané bolo taktiež aj kino s občerstvením.

A čo sa dialo na záver tohto dňa? Okrem upratania priestorov fakulty, sme boli špeciálne odmenení. Pani doktorka Hafičová na nás opäť nezabudla. Pripravila pre nás krásnu hru, pri ktorej sme sa na záver dňa zabavili. Nechýbala ani sladká odmena. No našou odmenou nebola len vynikajúca torta, ale predovšetkým úsmevy a radosť ľudí z tohto neobyčajne obyčajného dňa. Nezabudnime však na to, že keď jeden vie TO a ten zas TAMTO, spolu toho vždy dokážeme viac.

Janka Ilkovičová,
Ivana Smandrová

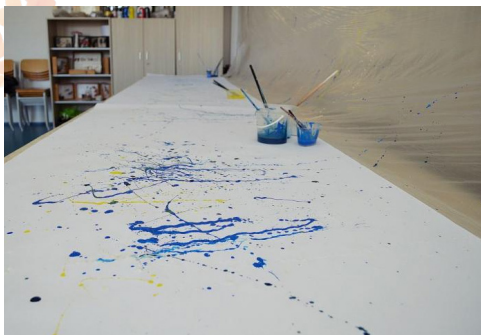
november
2018

Úsmev prosím! Deň základných škôl na PF

Tak ako to už na našej „Pegečarskej“ fakulte býva zvykom aj tento akademický rok sa uskutočnil deň pre všetkých žiakov základných škôl. Žiaci tretích ročníkov niektorých prešovských základných škôl tak mohli navštíviť priestory Pedagogickej fakulty a znova zažiť trochu iné, zábavné a netradičné vyučovanie v spoločnosti študentov – budúcich učiteľov. Čakanie na otvorenie nášho dňa sme skrátili spoločnou tancovačkou, ktorej súčasťou bola aj „mašinka“ po priestoroch „Ečkovej“ časti. Po otvorení, v ktorom venovala pani dekanka doc. RNDr. Iveta Scholtzová, PhD., niekoľko slov deťom, sme si mohli vychutnať pohľad na diva-

delný zážitok. Študentky pohltili deti do hlbín oceánu, aby sa s nimi zahrali na ryby cestovateľky a vyskúšali si napríklad, aké to je rozbúriť vodu v oceáne. Po doslova dramatickom úvode sa žiaci rozdelili do skupín. Každá skupina zaujala miesto vo svojej triede, v ktorej ich čakali naozaj neobvyčajné aktivity. Deti z DSA Mukačevská sa mohli realizovať pri skladaní obrazu – mozaiky z farebných črepov obkladacích dlaždíc. Podľa slov mnohých žiakov ich táto dvojhodinová výtvarnej výchovy nesmierne bavila, keďže v škole nemajú príležitosť skladať obrazy z črepín. V miestnosti vedľa, ich spolužiaci-kolegovia zo ZŠ Lesnícka usilovne maľovali obraz v sprie-

vodu hudobného podkladu. Žiaci sa teda mohli naplno vcítiť do roly profesionálnych umelcov, ktorí za pomoci štetca, hudby a neprekonateľnej chuti maľovať mohli vytvoriť spoločné originálne dielo. Žiaci pritom využívali rôzne techniky maľby – štetcom fírkali, bodkovali a rýchlymi pohybmi sa snažili zachytiť svoju náladu...

V poslednej miestnosti s názvom „Úsmev prosím“ sa deti mohli vyblázniť do sýtosti na zábavných aktivitách nadväzujúcich na etickú výchovu. Žiaci tejto triedy si vyskúšali, aké je to komunikovať bez slov – dorozumievať sa len s rukami a nohami, aké je to s pomocou končatín vytvárať rôzne hudobné zvuky búchaním po svojom tele, spoločne sme

zistili, akými rôznymi spôsobmi sa dá využiť bubon alebo hrebeň, zahráli si známu hru „čelovka“ a maľovali surrealistický obraz na spoločne vytvorenú tému: „policajt jedol kvietkované špagety na modrej žinienke“. Téma vznikla z náhodných slov detí. Slová sa pospájali a vytvorili tému, nad ktorou by sa zamyslel ne jeden umelec. A navyše, niektoré deti sa naučili usmievať „po americky“. S ukazovákom medzi zubami ako z obálky amerického časopisu sme si urobili aj rozlúčkovú fotku.

O zábavu teda bolo postarané v každom smere. My teda veríme, že sme deťom mohli spríjemniť deň, a že nabudúce nás prídu znova navštíviť a zažijú s nami jeden z netradičnejších dní, ktoré nám škola môže ponúknuť.

Na aktivitách v triedach sa podieľala Michaela Pastieriková – trieda s mozaikami; Iveta Čuchtová – trieda s hudobno-výtvarným orchestrom; Mária Čabalová, Veronika Tirpáková a Peter Vatraľ s triedou zábavnej etickej výchovy. Našou fotografkou bola Michaela Šoltéssová. Veľká vďaka patrí Ve-deckému krúžku študentov, ktorí sa podieľali na organizácii Dňa základných škôl a pomáhali vedúcim aktivít pri vedení zábavných vyučovacích blokov. Deň základných škôl organizovala

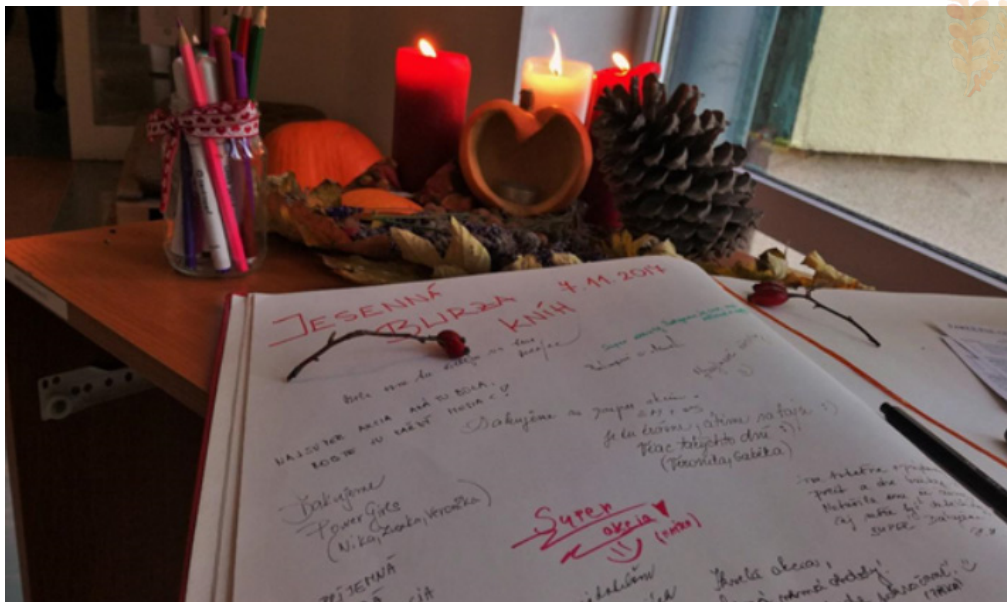

Mgr. Hedviga Hafičová, PhD.

My, budúci učители, sa znova tešíme na tento deň, v ktorom sa zabávajú nie len deti, ale aj študenti, ktorí sem-tam musia aj rýchlo a pohotovo reagovať a, samozrejme, improvizovať. Netreba však zabúdať na slová G. Galileja, že „dobré vyučovanie je z jednej štvrtiny príprava a z troch štvrtín divadlo,“ ktorých kombinácia vyčaruje úsmev na tvári nie jedného dieťaťa.

Peter Vatraľ

Jesenná burza kníh a vaše úsmevy

Na našej fakulte sa odohral už druhý ročník Burzy kníh, ktorý niesol tentoraz jesený nádych. Obrovská desaťkilová tekvica, šišky od všadiaľ, listy, ktoré ešte nezhnili, šípky, ktoré dorážali ruky Veronike, ktorá ich trhala, gaštany, levanduľa od babky, sušená kytica z ruží ako z cintorínu či uhorková sieť oblepená listami a obalmi z kníh – takáto bohatá krásna jesenná výzdoba bola súčasťou našej burzy.

Študenti, učitelia a iní už počas týždňa alebo aj v samotný deň akcie nosili knihy, ktoré sa im doma už len povalovali. V daný deň pre všetkých čakalo množstvo rôznorodých kníh,

ktoré si mohli vybrať a vziať domov: detektívky, kuchárske knihy, romantické, detské, cudzojazyčné, náboženské, slovníky, učebnice, psychologické, sci-fi, komiksy atď. Bolo tam naozaj všetko. Študenti si taktiež mohli precvičiť mozgové závity a zapojiť sa do vedomostných aktivít, v ktorých napríklad priradovali autora k svetovo známym dielam. Niektorým to šlo vynikajúco, no poniektorí by si mali svoju pamäť lepšie cvičiť.

Celá burza sa niesla v téme Guinnessove rekordy našich študentov PF PU. Vymysleli sme päť kategórií, do ktorých sa študenti mohli zapájať počas celého dňa. Kategórie boli vypísané

november
2018

na veľkom vyzdobenom plagáte, ktorý bol každému na očiach. Súčasťou týchto kategórií boli kvízy, čítanie krkolomného textu, najrozšírenejšia slovná zásoba, jazykolamy, najväčšia kapacita pamäte a iné. Všetky kategórie boli merané na čas. Na konci dňa sme spravili vyhodnotenie a zverejnili mená študentov, ktorí dosiahli najlepšie časy a zároveň sa stali „kráľmi“ kategórií. Každý, kto sa zúčastnil, dostal sladkú odmenu a čaj.

Sprievodné aktivity boli maľovanie kameňov a robenie vankúšikov z tričiek. Kamene boli rôznych veľkostí. Maľovalo sa prevažne akrylovými farbami. Každý, kto šiel okolo, si mohol namaľovať svoj vlastný kameň. Vankúšiky sme chceli zužitkovať na palety, ktoré máme na chodbe v békovej časti na sedenie a leňošenie. A bolo už na čase si to trošku zútulniť.

Zámerom tejto školskej akcie bolo, aby sa každý trošku zastavil, oddýchol si od každodenných povinností, našiel si nejakú knihu, vypil si čaj, či pokecal s kámošmi. Chceli sme, aby si študenti a učitelia uvedomili, že nie je život len o každodennej rutine, ale v prvom rade mať chvíľku aj pre seba. Venovať sa sebe. V dnešnej dobe sa každý len ponáhľa a nemá na nič čas. Všade sú len povinnosti. Hlavy plné toho,

čo mám ešte spraviť, čo som nestihol, čo ak nestihnem. Chceli sme touto akciou priviesť svieži vietor aspoň na jeden deň na našu fakultu. Knihy sú dobrým spoločníkom na cestách, doma, v parku, počas prestávky, nudnej prednášky či super darčekom.

Nie je nič krajšie, ako vidieť úsmevy na tvárach zúčastnených, keď počujete pozitívne ohlasy na túto akciu, keď prídu za vami ľudia s otázkou „Kedy bude ďalšia takáto burza?“ Hodiny strávené prípravou, chystaním, pečením... „nadčasy“ v škole do neskorého večera, prípravy aktivít, dolaďovanie tých najnepatrnejších, no dôležitých detailov, tvorivosť, akčnosť... to všetko a ešte oveľa viac si vyžaduje dobrá akcia. Stojí to za to všetko, keď môžeme vidieť čo i len jedného spokojného človeka.

Našu akciu prišla zdokumentovať aj Mediálka, ktorá nás opäť našla. Aj vďaka nej sa takéto milé akcie dostanú bližšie k študentom. Tešíme sa na ďalšiu dobrú akciu a veríme, že sa budeme aj najďalej stretávať v takom hojnom počte a pestrom zoskupení.

Knihy sú človeku tým, čím krídla vtákom. Čo myslíte?

Čítaj veľa. Čítaj rád. Čítaním sa aspoň na chvíľku prenes inam, do iného sveta. Teš sa a raduj.

Akademický senát

Vážení pedagógovia, milí študenti,

dovoľte mi, aby som sa Vám predstavil. Volám sa Peter Vatraľ, som študentom druhého ročníka magisterského štúdia v odbore Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie. Mojou víziou je napomáhať ku skvalitňovaniu štúdia na univerzite, v dôsledku čoho som kandidoval na miesto člena Akademického senátu Prešovskej univerzity (AS PU) – za študentskú časť Pedagogickej fakulty. Po prejavenej dôvere zo strany študentov som nastúpil na výkon funkcie člena senátu začiatkom letného semestra ak. r. 2018/2019. Spolu so mnou boli za učiteľskú časť Pedagogickej fakulty do AS zvolené aj:
doc. PaedDr. Alica Petrasová, PhD., a PaedDr. Monika Miňová, PhD.

AS PU v Prešove sa zaoberá riadením procesov na univerzite a rozvojom univerzity na základe podnetov členov senátu a členov akademickej obce. Rieši riadiacu, ekonomickú a hospodársku oblasť rozvoja univerzity.

V AS PU v Prešove máme tieto činnosti:

- voľba rektora,
- voľba prorektorov,
- voľba členov do Študentskej rady vysokých škôl,
- schvaľovanie členov Správnej rady,
- úprava študijného poriadku univerzity,
- schvaľovanie návrhov na zmeny ubytovacieho poriadku ŠDaJ,
- schvaľovanie návrhov na zmenu štúdia,
- návrh úpravy Cenníka školného a poplatkov spojených so štúdiom,
- rozhoduje o poskytovaní finančných príspevkov na dofinancovanie fakúlt,
- aktívne sa stretáva s vedením PU a strategicky rieši kroky k úspešnému rozvoju univerzity,
- rieši rôzne iné návrhy členov akademickej obce.

V prípade potreby sa na mňa môžete vždy obrátiť.

E-mail: peter.vatral@unipo.sk

december
2018

MIKULÁŠSKA ZBIERKA SLADKOSTÍ

V decembri sa v dňoch od 3. 12. 2018 do 6. 12. 2018 konala na Pedagogickej fakulte PU v Prešove každoročná zbierka sladkostí. Ako je dobrým zvykom, vďaka študentom Pedagogickej fakulty a riaditeľovi ŠDJ PU sa zbierka mohla v jeden večer zrealizovať aj na starom, aj na novom internáte a tiež na internáte na Námestí Mládeže 2 v Prešove. Na každom internáte pár dní pred tým boli študenti o zbierke informovaní prostredníctvom letáčikov, ktoré im študenti – dobrovoľníci rozdali, aby sa mohli na deň, kedy prebehne zbierka, pripraviť a nakúpiť sladkosti.

04. 12. 2018, v utorok podvečer, sme po zaklopaní na každé dvere internátovej izby vstúpili dnu a s usmievavou tvárou sme ubytovaným študentom oznámili, že zbierame sladkosti pre deti. Veľakrát sa nám úsmev vrátil a hneď sa hľadali sladkosti, aby sme spolu prispeli tým, ktorí toľko nemajú. Spolu sme nazbierali veľmi veľa sladkostí, z ktorých sa podarilo urobiť 101 balíčkov, ktoré občianske združenie Podaj ďalej na deň sv. Mikuláša, 06. 12. 2018, roznieslo v podaní Mikuláša, čerta a anjela deťom v detskom domove na Sabínovskej ulici v Prešove, starším v domove

foto: Archív PF PU v Prešove

dôchodcov Mintaka, autistickým detičkám, deťom v krízovom centre Dorka na Šváboch a jednotlivým deťom z rodín v hmotnej núdzi.

Neprispevali len študenti, ale aj učitelia a rôzni zamestnanci. Bolo krásne vidieť, ako prichádzali a donášali drobnosti, ba aj dve tašky, a niektorí dokonca povedali, že sa ešte vrátia. Vidieť dobro a môcť byť pri tom je úžasné a som rada, že sa toľko spolužiakov, učiteľov a zamestnancov zapojilo.

„NESTRÁCAJTE ČAS, ROBTE
DOBRE A ROBTE VEĽA DOBRA. NIKDY
NEOEUTUJETE, ŽE STE TO ROBILI.“

GIOVANNI BOSCO

Monika Slavkovská

december
2018

PRINIESLI SME VIANOCE (NEBOJME SA ROBIŤ DOBRÉ SKUTKY)

„Človek dostáva odmenu za dobrý skutok, ktorý vykonal, už v radosť, ktorú za to cíti.“

Lev Nikolajevič Tolstoj.

Blížil sa čas Vianoc, a tak sme sa so spolužiačkami rozhodli, že na návrh pani PaedDr. Klaudii Košalovej, PhD, pôjdeme potešiť deti zo špeciálnej základnej školy vianočným vystúpením.

Na tento návrh sa podujali ôsmi ľudia, no niektorí z toho nakoniec vycúvali, a tak sme ostali štyri. Neodradil nás ani uponáhľaný zápočtový týždeň, naša motivácia bola silnejšia.

Možno sa pýtate, aké to bolo vystupovať pred publikom detí s postihnutím. A ja musím povedať, že to bolo skvelé. Deti spolupracovali, smiali sa, tleskali a my sme si to nesmierne užili. Cítili sme vďačnosť a určite by sme si to všetky ešte raz zopakovali aj napriek tomu, že to bolo dobrovoľné.

Mrzí nás len to, že ľudia zabúdajú robiť dobré skutky za „nič“ a samé sme boli prekvapené, aký je problém zostaviť skupinu ľudí, ktorá by sa bez problémov tohto vystúpenia zúčastnila.

Sme rady, že sme sa mohli podieľať na tomto skvelom nápadе, a tak isto nám to dalo aj skúsenosti do praxe. Práca s týmito deťmi nás veľmi baví a určite sme neobdarovali len my ich, ale aj ony nás. Stačili nám nato milé úsmevy a veľký potlesk. Potešili nás aj milé učiteľky, ktoré nás s úsmevom a radosťou privítali. Z tohto centra sme odchádzali s dobrým pocitom a určite to odporúčame zažiť aj ostatným. Nebojte sa robiť dobré skutky.

Účinkujúce: Stanislava Dotková, Júlia Janičová, Martina Hardoňová, Barbora Balogová.

Barbora Balogová

RÝCHLA ROTA VIANOC

To, že Vianoce nie sú len o rozbaľovaní darčiekov a zemiakovom šaláte, to už dávno vieme. Vianoce sú najmä o čase strávenom spolu s ľuďmi, ktorých máme radi, sú spájané s časom šťastia, radosti a pokoja. Medzi nami sa však nachádzajú aj rodiny, ktoré nemôžu mať Vianoce v takej hojnosti či štedrosti ako my ostatní – ide o rodiny v hmotnej núdzi.

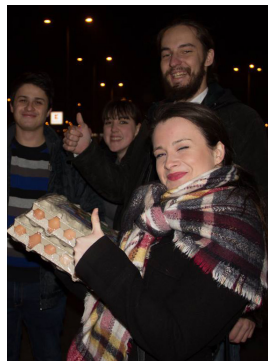

Rýchla rota v takomto prípade pozná vianočno-pracovný nepokoj. V čom spočívala naša práca? Ná-kupnou horúčkou potravín a prostriedkov do domácností pre rodiny, ktoré to naozaj potrebujú. Po príchode do supermarketu sme mohli začať plniť naše nákupné košíky. Každý z regálov mal čo ponúknuť a pri skupinovej obratnosti nakupovať aj vo veľkom množstve a rýchlej sumarizácii položiek sme sa ani nenazdali a už sme vykladali tovar na pokladňu. Potom nasledovalo triedenie tovaru pre každú z rodín a naloženie zásob do áut. Už pri pohľade na nákup, zložený skutočne len so základných vecí a potravín, človeku dochádza, o čo všetko je „bohatší“, keď si to všetko môže dovoliť sám a bez akejkoľvek výčitky.

Rodiny svoje balíky dostali a my sme sa mohli stať svedkami vianočného zázraku, ktorého sme boli súčasťou. Dokázali sme pomôcť rodinám prežiť vianočné sviatky v čosi príjemnejšom duchu. Vidieť slzičky radosti bola odmena pre všetkých zúčastnených. A keďže išlo o rodiny, ktoré pomoc častokrát poskytovali iným, hoci samé pomoc potrebujú, bolo príjemným zistením, že „reťaz pomoci“ pokračuje ďalej a my sme jej súčasťou.

december
2018

To všetko sa mohlo uskutočniť vďaka ľuďom, ktorí prispeli dobrovoľným finančným príspevkom na vianočnom charitatívnom bazári v rámci vianočných trhov, ktoré organizovala Študentská rada PF na pôde Pedagogickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove. Vďaka patrí aj študentom, vedeniu PF PU, všetkým „nákupným maniačkam“ a OZ Podaj ďalej, prostredníctvom ktorého sme mohli potraviny a drogériu darovať konkrétnym rodinkám. Osobitné poďakovanie patrí práve študentkám, ktoré sa podieľali na chode charitatívneho bazáru, počas dvoch dní zbierali a triedili oblečenie, zháňali materiál na prevádzku, chystali priestory, výzdobu, predávali a lákali na „jedinečné akcie“. Špeciálne poďakovanie patrí šoférom vianočných saní Peťovi Holdokovi a Braňovi Valovičovi a takisto Janke Fundákovej (FF), ktorá pomohla nakupovať.

Počas chodu vianočného bazáru sa vyzbieralo spolu 300 eur. Každé euro z rúk, ktoré tovar kúpili, sa premenilo na dar z rúk, ktoré mohli podávať ďalej. A presne aj o tom sú Vianoce. O vzájomnej pomoci. My všetci sme si sľúbili, že si na tieto rodiny spomenieme pri štedrovečernom stole, ako aj na jedinečnú atmosféru tejto krásnej akcie o darovaní kúska seba.

Peter Vatraľ
Mária Mamrillová

My ďakujeme za príležitosť pomôcť
a potešiť tieto naozaj skvelé rodiny.

VIANOČNÝ PROGRAM PRE MIKULÁŠA, ANJELA A ČERTA OD DETÍ Z DETSKÉHO DOMOVA

Ísť do detského domova, prezliecť sa za Mikuláša, anjela a čerta, a urobiť tak deťom radosť? Prečo nie! Vianočný čas sa blížil a my sme sa chystali na návštevu Detského domova na Požiarnickej ulici v Prešove. V trojčlennom zložení Mikuláša (Peter Vatraľ), anjela (Mária Čabalová) a čerta (Veronika Tirpáková) sme sa chystali prekvapiť deti a rozdať im mikulášske balíčky, ktoré pre nich prichystali v domove... to sme ešte ani len netušili, ako detičky prekvapia nás!

5. decembra 2018 sme sa teda vybrali najprv na Pedagogickú fakultu PU, kde sme si vyzdvihli naše kostýmy a plní očakávania sme sa vybrali smerom „k požiarnikom“. Tí sa nachádzajú v blízkosti fakulty, takže sme sa k nim dopravili takzvané – „pešobusom“. Prišli sme na miesto, do detského domova, našli kompetentnú osobu, ktorá nás potom mala na starosti, a išli sme

sa prezliecť do našich zázračných kostýmov. Za necelých 5 minút sa z nás stali úplne iné bytosti. Z našich „neobyčajných“ životov sa stali tie, ktoré prinášajú nielen deťom, ale aj dospelým radosť, potešenie a ako inak – aj sladkosti. Boli z nás Mikuláš, anjel a čert.

Vo svojich „nových“ životoch sme sa cítili úžasne. Pripravení a plní očakávania sme sa teda vybrali do veľkej spoločenskej miestnosti, v ktorej sa odohrával celý program. Nebolo to len o tom, že tam prišli rozdať deťom balíčky tri milé osôbky. Nie, nie, nie. Tieto deti si pre nás pripravili úžasný program, prostredníctvom ktorého chceli potešiť nás (stále majte na pamäti, že predstavujeme tie tri neobyčajné bytosti), ale aj ostatné deti a dospelých, s ktorými sú každý deň. Program bol naozaj pestrý. Deti tancovali, spievali, recitovali básničky, dokonca zaznel aj beatbox – ako

od profesionála! V očiach všetkých detí sme videli radosť z celej tejto akcie, no taktiež aj zodpovednosť za to, čo majú predviesť, aby to bolo stopercentné, teda také, ako si to ony predstavovali.

Tento deň bol jeden z najkrajších, aké sme doteraz mohli počas našich študentských čias zažiť. Už len príležitosť, že sme mohli spraviť niečo pre deti, urobiť im radosť, už len ich prítomnosť pre nás znamenala veľa. Zážitok bol pre nás o to hodnotnejší, že sme mohli navštíviť deti z detského domova. Niektoré deti sa čertíka báli – mali s týmto tvorom spojené rôzne strašidelné spomienky a zážitky. No keď videli, že čertík predstavuje skôr ich kamaráta, hneď to bolo o niečom inom. Veď sám čertík prehlásil, že „najkrajším zážitkom bolo to, keď mi vložili do rúk maličké dieťaťko, ktoré sa pri mne vôbec nerozplakalo, práve naopak – milo sa na mňa usmievalo. Tento krásny pocit vo mne pretrváva až doteraz“. Zvyšní členovia mikulášskej partie dokonca čertíka videli z veľkého mikulášskeho kresla, ktoré ich čakalo v priestoroch

spoločenskej miestnosti, preto mohli jeho slová len potvrdiť. Spoločne všetci traja odmenili každé dieťa potleskom, mikulášskym balíčkom a aj spoločnými fotkami s deťmi a vychovávateľkami.

Na záver by sme sa chceli poďakovať fotografke Kristíne Vatrálovej (FF), ktorá nám urobila niekoľko spomienkových fotografií. V neposlednom rade sa však chceme poďakovať každému človeku, ktorý sa s nami zúčastnil na vianočnom programe. Teda každému dieťaťu, ale aj všetkým dospelým, ktorí sú s týmito deťmi a sú ich „náhradnými rodičmi“. Práca to nie je jednoduchá, ale je krásna svojou jedinečnosťou tak ako každá práca s deťmi. Preto vieme, že vychovávateľky svoje poslanie vykonávajú najlepšie, ako len môžu – a program pre Mikuláša, anjelika a čertíka tomu bol dôkazom.

Z celého srdca ďakujeme ešte raz a nezostáva nám nič iné, ako dúfať, že sa na budúci rok naskytnie rovnaká príležitosť, ktorej s radosťou povieme áno.

Veronika Tirpáková

VIANOČNÁ NÁLADA NA PF PU V PREŠOVE

Pedagogická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove aj tento rok pod záštitou Študentskej rady PF PU v Prešove zorganizovala Vianočné trhy spojené s darovaním krvi.

Aj tento rok si naša Pedagogická fakulta obliekla vianočnú náladu. Chodbami sa šírila vôňa čerstvo uvareného punču a bolo počuť koledy, ktoré študentom spríjemňovali nakupovanie. Počas Vianočných trhov majú totiž šikovní študenti našej fakulty možnosť prezentovať svoje zručnosti a záľuby v podobe rôznych handmade výrobkov, ktoré si ostatní študenti či pedagógovia môžu zakúpiť a svojich najbližších pod stromčekom potešiť originálnym ručne vyrobeným darčekom. V tento deň k nám zavítalo a svojimi krásnymi výrobkami tešilo aj občianske združenie Most do duše.

Vianočné svetielka na nás žmurkali aj z chodieb dekanátu, kde si pre nás študenti tretieho ročníka bakalárskeho štúdia, v rámci predmetu Rozvoj komunikačných zručností, ktorý vyučuje PaedDr. Lucia Šepeláková, PhD. pripravili zaujímavé predstavenia.

Keďže Vianoce ako čas plný lásky, pokoja a porozumenia v sebe nesú aj myšlienku dobročinnosti, predávajúci z každého stánku darovali určité percento zo zisku na dobrú vec. Prispel aj stánok Študentskej rady PF PU v Prešove a nezaбудnime ani na novinku, ktorou bol tento rok vianočný bazár. Peniaze, ktoré sa podarilo vyzbierať, či už z bazáru alebo stánkov sa pod iniciatívou PaedDr. Lucii Šepelákovovej, PhD. a Občianskeho združenia Podaj ďalej použili na nákup potravín pre rodiny v hmotnej núdzi. Obdarované boli tri rodiny.

Ako na našej fakulte býva zvykom, vianočné trhy bývajú spojené s darovaním krvi. Práve počas tohto krásneho predvianočného obdobia sa my organizátori každým rokom tešíme čoraz väčšiemu záujmu. Sme veľmi vďační a aj touto cestou by sme sa chceli poďakovať všetkým darcom a vrelo povzbudzujeme tých, ktorí sa chystajú darovať krv aj tento rok. Ďakujeme aj transfúznej stanici, ktorá vždy s úsmevom prijme naše pozvanie. Už teraz sa tešíme na tohtoročné vianočné trhy a veríme, že toto naše malé posolstvo nám aj tento rok pomôže pritiahnúť pozornosť študentov a spoločne si vychutnáme príjemnú atmosféru Vianoc.

Veronika Majdová

december
2018

VEDECKÝ KRÚŽOK ŠTUDENTOV OPĽ SÚČASŤOU KONFERENCIE V NOWYM SĄCZU

Okrem náročných, no krásnych povinností, ako je príprava a organizácia Dňa Pedagogickej fakulty či napríklad Dňa základných škôl, sa Vedecký krúžok študentov pravidelne zúčastňuje aj rôznych konferencií. Tradične sa totiž každoročne v decembri zúčastňujeme konferencie v Nowym Sączu.

Konferencia sa uskutočnila v dňoch 6. – 7. decembra 2018, takže sme mikulášovali za hranicami Slovenska. Vo štvrtok ráno sme preto plní očakávaní sadli do mikrobusu a odfrčali do Poľska. Vystúpili sme pred bránami Biblioteki Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Sączu. Nasledoval obed a hneď za tým hlavná časť dňa – predstavenie a prezentácia príspevkov, ktoré sme si aj my pripravili na obohatenie poznatkov a znalostí nielen medzi sebou, ale aj medzi poľskými študentmi navzájom. Na tejto konferencii svoje príspevky prezentovali tri školy – poľskí študenti z Noweho Sączu, poľskí študenti z Opole a my prešovskí pegečkári. Po odprezentovaní si, samozrejme, každý vydýchol a vďačne sa ponúkol sladkosťami a občerstvením. Nasledujúci deň – v piatok pre nás mali poľské študentky pripravený trošku nezvyčajnejší program, ako bolo zvykom. Ako prvú sme mali naplánovanú návštevu Základnej školy Montessori priamo v Nowym Sączu. Na úvod sme boli oboznámení, ako to v takejto škole funguje. Jedno je však o tom počúvať, no to druhé – je to skutočne vidieť. Žiaci v triedach tejto školy nemajú lavice. Oni si jednoducho ráno po príchode do školy zoberú svoj plánik,

„čo budú dnes robiť“, a svoj koberček, na ktorom môžu ležať či sedieť. V tabuľke plániku dňa si prečítajú, čo sa majú dnes naučiť a podľa toho si vyberú pomôcku, ktorých, verte, majú v triede neúrekom. Títo žiaci pracujú samostatne a učiteľka prechádza pomedzi nich. Samozrejme, ak potrebujú pomoc, učiteľka im pomôže alebo si pomáhajú navzájom.

Druhú návštevu, ktorú sme mali v piatok absolvovať, bola návšteva súkromnej materskej školy DANAPIS, ktorej symbolom je včielka. Tu pre nás mali predškolační pripravené divadielko. Vychádzalo z tematiky výročia stého oslobodenia Poľska, ktoré Poliaci oslavovali práve v tomto roku. A teraz viac o divadielku – chlapci sa zmenili na vojakov v uniformách, dievčatá na dámy, ktoré mali oblečené tradičné oblečenie ako kedysi, dokonca aj účesy, aké sa nosili pred sto rokmi. No, poviem Vám pravdu, ostali sme v nemom úžase. Keď však páry detí začali tancovať a prepletať medzi sebou stuhý červenej a bielej farby a nakoniec z nich vyskladali vlajku Poľska, viac nám nebolo treba. Vrcholom bolo, že deti zaspievali všetky strofy poľskej národnej hymny a v tom už ani naše oči neostali suché.

Tento rok bolo na konferencii mimoriadne úžasne a naozaj sa teším, že môžem byť súčasťou Vedeckého krúžku študentov, ktoré si tieto akcie nikdy nenechajú ujsť. Ak máš aj ty čas, chuť alebo hlavu plnú nápadov, neváhaj a pridaj sa k nám. Tešíme sa na Teba!

Michaela Šoltésová

STOPA V SRDCI

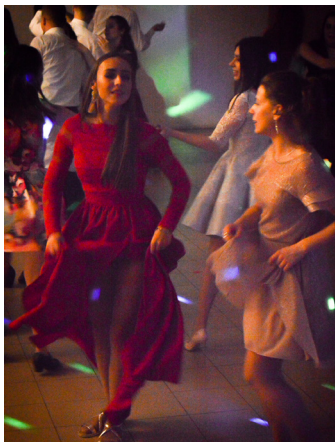
UNIPO nie je len obyčajná univerzita. Okrem toho, že nám dáva veľa dôležitých vedomostí a skúseností potrebných do života, zanecháva nám aj stopy v srdci. Jednou z možností, ako získať takúto stopu, sú aj dobročinné akcie pre OZ Podaj ďalej, ktoré dlhodobo spolupracuje s Pedagogickou fakultou PU. Na týchto akciách sa zúčastňujem ako dobrovoľníčka, t. j. ako animátorka, ktorá maľuje na tvár. Tváre ľudí sú rôzne. Na bežných akciách, ktoré absolvujem, sú mimiky ľudí úplne odlišné od týchto. Na bežných akciách sú ľudia zväčša uponáhľaní a nevážia si až tak aktivity animátorov. Naopak, v akciách pre OZ Podaj ďalej sú ľudia dobrosrdeční a milí, vážia si každú minútu nášho času. Sršia pozitívnu energiou, ktorá vo vás ešte dlho zotráva. Vďaka myšlienke a účelu tohto občianskeho združenia pomôžete ľuďom, ktorí to potrebujú, a zároveň dáte možnosť bežným ľuďom, ktorých každodenne míňate v uliciach mesta Prešov, vykonať dobrý skutok a tým im vylepšiť

ich stereotypný deň. Presne takéto akcie vás nabijú pozitívnu energiou a zároveň vás robia lepším človekom. Preto som vďačná za túto stopu v srdci, ktorá je nenahraditeľná. Každému z vás odporúčam sa zúčastňovať na týchto akciách, naplniť sa pozitívnu energiou, zrelaxovať myseľ a motivovať sa k ďalším činnostiam. Ďakujem za možnosť zúčastňovať sa na týchto akciách, a tak si vytvoriť jednu z najdôležitejších stôp v srdci, aké môže človek v živote získať.

Mária Bertovičová

február
2019

PLES PEDAGOGICKEJ FAKULTY

14. februára 2019 sa uskutočnil Ples Pedagogickej fakulty v priestoroch Študentského domova a jedálne PU. Hoci sa ples konal vo štvrtok a zároveň počas prvého semestrálneho týždňa, neodradilo to množstvo študentov a plesových priaznivcov, aby si vychutnali večer plný hudby, tanca a zábavy. Navyše bol Valentín, a preto, či už hostia prišli sami, s partnermi, alebo ako skupina, nebolo najmenších pochyb o tom, že nás čakal veľmi príjemný čas.

Ako to bolo s plesovými prípravami? Organizácia plesu sa začala hneď od prvého akademického týždňa. Už v septembri sa rezervovali priestory jedálne „starého internátu“, začala sa riešiť otázka hudobnej produkcie, rozmyšľalo sa nad cenami do tomboly. V porovnaní s minulým rokom sme vedeli, že budeme musieť naozaj zapracovať. Keďže

sme chceli našu fakultnú akciu vylepšiť a zaviesť niečo, čo na plese ešte nebolo, investovali sme do hudobnej zložky programu. O zábavu sa znova tak ako minulý rok postarala hudobná skupina duo Axis, ktorá nám ďalej odporučila kontaktovať aj známeho Branislava Mojseja so svojou skupinou Protection. Keďže sme chceli dať priestor aj naším talentom z Pedagogickej fakulty, pohrávali sme sa s myšlienkou osloviť aj našich nových prvákov z bakalárskeho stupňa štúdia. Miloš Tivadar spolu so svojou ľudovou kapelou Bratříkovci z Chmeľovca tvorili poslednú, tretiu zložku hudobného programu. Popri zábave sa, samozrejme, muselo myslieť aj na výzdobu, ktorú sme ladili do červených, valentínskych farieb. Pre každého hosta na jeho mieste čakala

obálka s odkazom o láske.

Po úvodných príhovoroch moderátorov a dekanky PF doc. Ing. Jany Burgerovej, PhD., a úvodnom prípitku sme otvorili tanečné kolo tancom s učiteľmi. Onedlho na to bol parket plný hostí a zábava nabrala rýchle a neutíchajúce tempo. Hudobné skupiny sa vzájomne dopĺňali a vďaka rôznorodosti hudobnej produkcie si každý mohol prísť na to svoje. Počas večera nás čakalo aj prekvapenie – za mikrofónom nám chvíľu robil spoločnosť svojim spevom aj Braňo Mojsej, ktorý prišiel zaspievať pre baviacich sa študentov.

Súčasťou večera bola aj tombola. Niekoľkými cenami prispeli aj učitelia z katedrií PF v podobe knižných publikácií. Našli sa aj študenti, ktorí chceli prispieť svojou čiastkou, preto sme medzi niekoľkými cenami mohli nájsť aj darčeky s prvkami ľudovej kultúry či ručne vyšívaneho motýlika. Hlavnú cenu tvorila poukážka na wellness do Grand Castle na hrad a kaštieľ v oblasti Liptova, na ktorú prispelo finančnou čiastkou vedenie Pedagogickej fakulty.

Organizačný výbor sa mohol stretnúť aj s hodnotením hostí vďaka dotazníku spätnej väzby. Ten mohli vyplniť na internete všetci zúčastnení hostia. Popredné miesto si vyslúžila celková zábava, o ktorú sa postarali hudobné skupiny. Pochvalu si získal aj personál jedálne či kladne hodnotená výzdoba plesu. Väčšina hostí hodnotila Ples PF na výbornú, z čoho máme veľkú radosť.

Na záver sa chcem ako organizátor poďakovať záujmu študentov zúčastňovať sa na takýchto spoločenských akciách. Špeciálne ples je takou čerešničkou na torte v závere skúškového obdobia (respektíve na začiatku semestra), po ktorej si študenti oddýchnu, odreagujú sa a naberú nové sily do ďalšieho štúdia. Tohtoročný ples bol špeciálny Valentínom a hudobnou produkciou, s ktorou sa za bežných okolností na univerzitných akciách stretneme naozaj len výnimočne – ak vôbec. Skromnosť, láska, porozumenie a ochota – to sú slová, ktoré vystihujú prístup všetkých ľudí, ktorí akýmkoľvek spôsobom priložili ruku k dielu, aby sme všetci ostatní mohli zažiť naozaj nezabudnuteľný čas. Spolu. Na našej univerzite.

Peter Vatraľ

ONCE ERASMUS, ALWAYS ERASMUS...

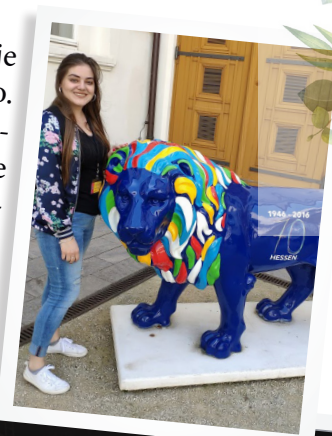
...pre niekoho otravné kliše všetkých Erasmákov, no ako sa vraví kto nezažije, nepochopí. Počas päťročného štúdia na Pedagogickej fakulte som mala možnosť absolvovať mobilitu dvakrát. Ani raz som svoje rozhodnutie neolutovala, i keď mobilita so sebou prináša aj ťažšie chvíle. Samozrejme, tie pozitívne a nezabudnuteľné prevládajú.

Najprv som si podala prihlášku, absolvovala pohovory, zabezpečila si poistenie, „obehala“ učiteľov, či vyplňala Learning agreement (Zmluva o štúdiu). Prvýkrát smerovali moje kroky do Krakova, keďže mi to mesto učarovalo už roky predtým. Druhýkrát som sa rozhodla pre niečo pre mňa neznáme a tak som sa vybrala do mesta Giessen v Nemecku. Krakov ponúkal bohatú históriu a architektúru, od vykopávok siahajúcich do 11. storočia, cez spomienky s dôrazom na 2. svetovú vojnu a holokaust, až po súčasnosť. Giessen je mestečko veľké približne ako Prešov, nanešťastie však o svoju históriu prišlo počas 2. svetovej vojny, kedy bol Giessen zbombardovaný spolu s Frankfurtom nad Mohanom. Mesto bolo novo vybudované v modernom štýle, ale môžeme tam nájsť aj niekoľko historických budov. Krakov aj Giessen sa vďaka svojim univerzitám vyznačujú veľkým množstvom študentov, pričom Giessen je aj kvôli nim (podľa vekového priemeru obyvateľov) najmladším mestom v Nemecku. Výhodou oboch miest bola skvelá infraštruktúra a možnosť dostať

sa kdekolvek v okolí za krátky čas a málo peňazí.

Všeobecnou domnienkou ľudí je, že Erasmus je len ničnerobenie a nekončiace párty. Šťastie áno. No Erasmus je oveľa viac, je to vystúpenie z vlastnej komfortnej zóny, zdokonalenie cudzieho jazyka, spoznávanie krajiny z pohľadu jej obyvateľov, objavovanie a porovnávanie našej kultúry s inými, ochutnávanie jedál z celého sveta, štúdium na inej vysokej škole spojené aj so skúškami alebo inými výstupmi z predmetov a v neposlednom rade získavanie priateľov na celý život. Počas mobility som mala naozaj šťastie na úžasných ľudí, ktorí urobili moje pobyty ešte lepšími a s ktorými sme doteraz v kontakte. Navštevujeme sa a plánujeme spoločné výlety. Všetko dobré má aj svoj koniec. Erasmus nám však zanecháva skvelé zážitky, priateľstvá, vedomosti, učí premýšľať a pozeráť sa na svet z inej perspektívy a zanecháva stopu nielen

marec
2019

PONOŽKOVÝ DEŇ

Podporujem ľudí
s Downovým
syndrómom

DOBROVOĽNÝ HASIČ (ROZHOVOR S: VERONIKA ANDILOVÁ)

Môžeš nám vysvetliť pojem dobrovoľný hasič?

Dobrovoľný hasič znamená hasiť oheň dobrovoľne, zadarmo, je to teda dobrovoľná činnosť, nie povolanie, niečo ako hobby, ktoré ale človek musí mať rád, aby to mohol robiť poriadne. Treba mať k tomu vzťah.

Ako si sa k tomu dostala?

Dostala som sa k tomu v dedine. Máme tu hasičský zbor, tak ma dievčatá stiahli, či nepôjdem k nim do tímu (keď sme sa presťahovali). Mne dvakrát netreba hovoriť, čo sa týka takýchto vecí. Tak som šla, ukázala svoje šprintérske schopnosti a hneď ma zaradili k štafete.

Čo to všetko zahŕňa?

Celkovo dobrovoľný hasič musí veľa trénovať, cvičiť aj kondične, aby mal výdrž a skúsenosti. Vyžaduje si to predovšetkým tímovú spoluprácu a ohľaduplnosť a, samozrejme, telesnú výdrž a kondičku. Mojou úlohou v štafetovom behu je prebrať štafetu a vykonať daný úkol, ktorý ma na danom úseku čaká, a potom štafetu podať ďalej. Musím byť ostražitá a pripravená na všetko, od pádu až po vypadnutie štafety, zle podanú štafetu od kolegyne alebo poprípade mokrú trávu.

Je tam viac chlapcov či dievčat?

My sme boli dievčenský tím, nakoľko sme viac dievčat, niekedy ideme aj ako čisto dievčatá, ak nemáme žiadneho chalana. Myslím si, že je vo všeobecnosti viac dievčat ako chalánov. Im sa podľa mňa veľmi nechce.

Chodíte aj na nejaké výjazdy? Pomáhať? Ak áno, kde si napríklad bola?

Na výjazdy sme ešte neboli. Beháme iba po medaily a poháre. Chodíme po všetkých súťažiach, dedinách, obciach... Pred štyrmi rokmi sme mali v dedine požiar. Horela strecha, no zasahoval náš mužský tím DHZ – nakoľko sú fyzicky zdatnejší a majú aj viac praxe ako my.

Môžeš opísať priebeh takej jednej akcie, ako to vyzerá?

Priebeh akcie vyzerá asi takto (opíšem súťažnú akciu): Družstvo má šesť členov, z toho je jeden kapitán (aj ja som už bola). Na povel sa všetci rozbehnú k obrovskej nádobe s vodou, kde každá máme rozdelené úlohy, ktorá čo robí. Prvá má najdôležitejšiu úlohu, ktorú keď neurobí správne, zásah sa nebude dať uskutočniť, t. j. ona má za úlohu sprístupniť prívod vody do stroja, ďalšia behá k stroju, do ktorého musí zapojiť za pár sekúnd hadicu, s ktorou uteká dopredu, kde ju čaká ďalšia, ktorá následne pripojí ďalšie časti hadice a uteká k terču, ktorý musí zostreliť prúdom vody. Jedna stojí celý čas pri stroji a musí uberať alebo pridávať tlak tak, aby prísun vody nezastavila, čo je taktiež veľmi dôležitá úloha. Každá v tíme má teda svoje nenahraditeľné miesto. Celá táto akcia sa musí udiť za pár sekúnd, aby bola čo najrýchlejšia.

Koľko váži hasičská hadica?

Jedna hasičská hadica (100metrová) aj s koncovkami váži aj kilo. Ono sa to nezdá, ale keď to máte urobiť v behu za zlomok sekundy, tak je to veľmi ťažká váha.

Máš aj svoj výstroj?

Svoju výstroj nemám. Tam ani nemám, čo mať. Jedine tričko DHZ Nový Salaš a na súťaži aj monterky – musíme mať rovnaké.

Nie je to pre dievča ako ty fyzicky náročné?

Ja si myslím, že je to náročné, no dá sa to zvládnuť, len treba mať dobrú fyzickú zdatnosť, výdrž, kondičku, keďže ide o rýchlosť a presnosť. Aj na psychiku to je niekedy náročné, ale je to pekná práca.

Ak by si mohla vyzvať mladých ľudí na nábor k vám, čo by si im povedala či odkázala?

Určite by som im túto dobrovoľnícku činnosť vrelo odporúčala, nakoľko je veľmi potrebné vedieť hasiť. Naučíte sa spolupracovať v tíme, pomáhať si a pomôcť aj okoliu. Taktiež zhodíte aj trochu prebytočnej hmotnosti. Je to pekná, no aj náročná záľuba.

Zhovárala sa: Zuzana Bodnárová

AKO KRITICKY MYSLEŤ?

Hneď ráno sme sa spoločne vybrali s kuframi na cestu vlakom. Náš cieľ cesty bol jednoznačný, a to Hotel Atrium v Novom Smokovci. Nekonal sa tam žiadna naša dovolenka ani výlet (aj keď z istého uhla pohľadu by sme to tak mohli brať). V priestoroch tohto hotela sa konal workshop o kritickom myslení. Boli a myslím si, že aj stále sme veľmi vďační, že sme sa mohli zúčastniť na tomto projekte. Ten je súčasťou projektu People to people, na ktorom sa CEEV Živica podieľa v spolupráci s British Council. Zišla sa tam úžasná skupina pozitívne naladených a kreatívnych ľudí – pedagógov s rôznym učiteľským zameraním. Tento fakt pre nás nepredstavoval žiadnu prekážku, práve naopak, mohli sme si ukázať „na živom príklade“, ako sa kritické myslenie dá využiť aj v iných vyučovacích predmetoch, ako je slovenský jazyk či matematika. Celým workshopom nás sprevádzali lektorky: Zuzana Labašová a Rebecca Murray. Každý deň bol pre nás zaujímavý práve vďaka konkrétnym aktivitám, ktoré si pre nás lektorky pripravili. Vďaka nim

sme si mohli uvedomiť a zamyslieť sa, ako u našich žiakov/študentov (ale aj u nás samotných) rozvíjať aj túto stránku myslenia a nájsť odpoveď na otázku – ako kriticky myslieť?

Celý workshop mal svoj časový harmonogram. Začínali sme výdatnými hotelovými raňajkami a následne sme sa presúvali do priestorov, v ktorých sa odohrávali bloky nášho vzdelávania. Tieto bloky pozostávali z interaktívnych prezentácií, čo znamená, že lektorky a publikum navzájom komunikovali. Neskôr prichádzali aj praktické ukážky – jednou zo zaujímavých aktivít bolo to, ako sme reálne zisťovali hmotnosť cukru obsiahnutého v potravinách. Skúste si raz pozrieť koľko gramov cukru obsahuje Coca Cola alebo nejaký džúsik pre deti. Ďalšia aktivita bola zameraná na predsudky, t. j. porovnávali sa dve krajiny a podľa daného výroku mali účastníci zistiť (odhadnúť), o ktorú z dvoch krajín ide. Projekt nám dodal aj ďalší vzdelávací materiál – literatúru spojenú s populárnymi témami v súvislosti s kritickým myslením: aká je pravda o sociálnych sieťach, o predsudkoch a stereotypoch a niektoré z publikácií sa dotýkajú aj politických tém. Vzdelávanie bolo príjemné, no inštitút myslel aj na relax – voľný program, keď sme mali možnosť využiť hotelový wellness, alebo sme sa mohli poprechádzať v príjemnom prostredí hotela. Posledný deň workshopu sa niesol v duchu spätnej väzby, diskusie a výmenou skúseností,

čiže prezentácia našich aktivít. Všetci účastníci tohto workshopu sme sa už v stredu večer rozdelili do menších skupiniek (na základe sympatií, spoločného vyučovacieho predmetu a pod.). Našou úlohou bolo pripraviť si aktivitu na nami zvolený vyučovací predmet, ktorá by mala trvanie 10 minút s tým, aby sa v nej aplikovalo kritické myslenie. Každá skupinka sa tejto úlohy zhostila kreatívne a my sme si tak po úžasnom hotelovom občede mohli odnieť mnoho zážitkov, ale hlavne skúseností, ktoré využijeme v našej blízkej budúcnosti v praxi.

Krátky súhrn toho, o čom bol workshop o kritickom myslení:

Lektorky nám prezentovali kritické myslenie v šiestich krokoch. Aké predpoklady potrebuje mať človek, ktorý chce kriticky myslieť?

1. Prejaviť osobný záujem o hľadanie pravdy, ak nebudeme chcieť vedieť pravdu, nikdy sa ju nedozvieme. Štúdia ukázala, že až 30 % ľudí sa radšej vzdá poznania pravdy, akoby ju mali vedieť. Toto je prvý a zároveň najdôležitejší krok kritického myslenia. Ak nikdy nebudeme chcieť poznať pravdu, nemáme záujem hľadať ju, nikdy

sa ju nemusíme dozvedieť. Pred pravdou si zakrývajú ľudia oči najčastejšie zo strachu – veď, samozrejme, pravda častokrát bolí, nie je vždy príjemná. Ľudia vyrovnaní s realitou, schopní čeliť pravde sa neuchýlia k životu v lži, preto chcú pravdu vedieť, hľadať ju, poznávať a objavovať.

2. Pozerať sa na svet z inej perspektívy, nie každá úloha má len jedno správne riešenie. Skúsme sa povzniesť nad úlohou, skúsme hľadať riešenia niekde inde. Neuspokojme sa len s jedným možným riešením.

K tomuto bodu uvedieme príklad dvoch hádajúcich sa ľudí, ktorí sa pozerajú na istý geometrický útvar. Prvý z nich hovorí, že sa pozerá na kružnicu. Druhý vidí obdĺžnik. Aká môže byť pravda? Prvý vidí kruhovú podstavu útvaru, druhý jeho plášť a obaja ani len netušia, že sa pozerajú na valec. Bez schopnosti dívať sa na problém aj z inej perspektívy strácame nadhľad.

3. Pýtať sa otázky, pretože, kto sa veľa pýta – veľa sa dozvie.

Zvyčajne sa otázkami chceme niečo dozvedieť. Už v prvom bode tohto zoznamu bolo spomenuté, že človek by mal chcieť hľadať pravdu. Kto chce nájsť pravdu, musí hľadať odpovede – a tie zvyčajne dos-

távame, ak máme definovaný problém, resp. otázku, na ktorú hľadáme riešenie.

Pri hľadaní súvislostí a vzťahov medzi jednotlivými javmi by sme sa mali pýtať „prečo?“, „Čo je za tým?“, „prečo by to niekto robil/hovoril?“ a pod.

V severských európskych krajinách je vzdelávanie smerované aj k tomu, aby sa deti naučili klásť otázky. Rodičia sa zvyčajne po príchode svojho školáka domov namiesto „čo si sa dnes v škole naučil?“ opýtajú „čo si sa dnes svojho učiteľa opýtal?“. Deti sú zvedavé, hľadajú odpovede na rôzne otázky odkrývajúce poznanie. Preto je dôležité, aby sa vedeli správne pýtať.

4. Orientovať sa na fakty,

To, že niekto niečo povie, ešte neznamená, že je to pravda. V dnešnej dobe sa častokrát ľudia uspokojia s prvou verziou „pravdy“ bez toho, aby naozaj nad problémom porozmýšľali. Politici, ale aj iní mocnári môžu využiť práve tento nedostatok, pretože sa spoliehajú na to, že verejnosť im môže všetko rýchlo uveriť bez toho, aby si informáciu naozaj overili z dôveryhodného zdroja. „Spoločnosť bez kritického myslenia je ideálny priestor pre politikov, ktorí si chcú budovať kariéru na populizme, klamstvách a nenávisti.“ – Pavol Zlacky.

Autor uvedeného výroku vytvoril jeden z najväčších hoaxov v súčasnej histórii Slovenskej republiky, keď v roku 2011 uverejnil na sociálnej sieti nenávistný text voči utečencom. Tento text napísal zámerne a ako autora výroku uviedol M. Lasicu, ktorý s týmto výrokom nemal nič spoločné. Počas jedného dňa tento príspevok videlo viac ako 300-tisíc ľudí, ktorí príspevok lajkovali, komentovali a zdieľali ďalej. Málokto uveril, že náš slovenský herec nikdy nič podobné nevysslovil. Po niekoľkých dňoch autor tento obrázok stiahol

z internetu a Lasicovi sa ospravedlnil. Avšak dodal, že naša spoločnosť zatiaľ nevie kriticky premýšľať.

5. Komunikovať a spolupracovať, už jednoduchá diskusia o probléme nám môže pomôcť. Každý človek dokáže poskytnúť svoj vlastný „pohľad na vec“, ktorý je mnohokrát iný než ten náš, ako sme už uvádzali v druhom bode tohto zoznamu. Naším problémom je, že prestávame chápať iných ľudí. Pri dvoch rôznych pohľadoch sa snažíme za každú cenu presadiť ten svoj v presvedčení, že ten náš pohľad je lepší. Zároveň však dosť často robíme unáhlené závery bez toho, aby sme sa naozaj pozreli na problém aj „inými očami“. Táto schopnosť si vyžaduje istú dávku porozumenia a schopnosti chápania toho druhého, vcítenia sa, schopnosti pochopenia citov, myšlienok a úkonov iných. Súbor týchto vlastností sa nazýva empatia.

6. Premýšľať nad súvislosťami, alebo inak povedané: používať sedliacky rozum. Na každý komplikovaný problém existuje jednoduché riešenie či vysvetlenie. Tento nedostatok sa v spoločnosti prejavuje tak, že si ľudia dávajú do súvislosti vzťahy a z nich následne vyvodzujú také dôsledky, ktoré by sa s najväčšou pravdepodobnosťou nikdy nestali. Zvyčajne sú to milovníci konšpiračných teórií, ktorí si radi pravdu „obohatia“ o niečo nezvyčajné či zaujímavé, čo na prvý pohľad dodáva pravde novú perspektívu. V konečnom dôsledku je to však zbytočná súčasť, ktorá z faktu robí len ďalšiu lož.

Tieto body by nemali fungovať separovane. Mali by sa prepájať, nadväzovať na seba. V opačnom prípade klesá šanca k dopátraniu sa ozajstnej pravdy.

Veronika Tirpáková
Peter Vatraľ

apríl
2019

ATLETICKÝ FESTIVAL PRE DETI S DOWNOVÝM SYNDRÓMOM

Dňa 12. 4. 2019 sa konal pod záštitou Prešovského samosprávneho kraja už druhý ročník Atletického festivalu pre deti s Downovým syndrómom. Hlavným organizátorom podujatia bola Spojená škola internátna na ulici Masarykova v Prešove a OZ Zanebudka pod vedením Mgr. Miroslava Petruša, ktorý je autorom tejto myšlienky a jeho hlavným organizátorom. Spoluorganizátor aj tohto ročníka bola Katedra špeciálnej pedagogiky pri Pedagogickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove, ktorá zabezpečovala aj tento rok pomoc pri realizácii podujatia prostredníctvom dobrovoľníkov – študentov Pedagogickej fakulty v študijnom programe špeciálna pedagogika v 2. roku bakalárskeho stupňa štúdia (2DSPB). Podujatie bolo realizované pri príležitosti Svetového dňa Downového syndrómu, ktorý pripadá na 21. marca a prijaté ako oficiálne podujatie v rámci svetovej organizácie World Down Syndrome Day.

Športového podujatia sa aj tento rok zúčastnili deti a žiaci s Downovým syndrómom zo škôl nielen z Prešova, ale aj Starej Ľubovne, Sabinova, Lipian, Vranova nad Topľou, Humenného, Svidníka a Popradu. Súťažili v atletických disciplínach ako napríklad beh na 25 metrov, 50 metrov a 100 metrov, hod loptičkou, skok z miesta v 9 vekových kategóriách. Aj tento deň si všetci zúčastnení v zmysle motta špeciálnych olympiád túžbu víťaziť máme rovnakú si mohli všetci zúčastnení pomeľať svoje sily a možnosti nielen medzi sebou, ale aj zažiť množstvo zážitkov pri pohybových aktivitách, vytvárať si priateľstvá, prekonať samých seba pri športových disciplínach a osláviť tak tento úžasný deň spoločnými športovými a pohybovými aktivitami so svojimi rovesníkmi.

Už teraz sa tešíme na tretí ročník tohto podujatia, ktorí prinesie mladým športovcom s Downovým syndrómom nielen ďalšie príležitosti zúčastniť sa športových súťaží a stať sa víťazom, ale aj podporiť u nich vzťah k pohybovým a športovým aktivitám a prispieť tak k vytvoreniu ich trvalého vzťahu k pohybu, ktorý je aj pre osoby s Downovým syndrómom nenahraditeľným prostriedkom ich sociálnej inklúzie.

PaedDr. Lucia Mikurčíková, Ph.D., BCBA

Mgr. Patrícia Mirdaliková

Foto: Archív Spojenej školy internátnej, Masarykova, Prešov

od študentov

MESIAC V KYSACKOM LESE

● Môže to znieť ako výzva, akej by sa zúčastnil Bear Grylls, no tentokrát ide o čosi úplne iné.

Nedaleko obce Kysak píše svoju históriu detský letný tábor Kysak-Brezie. Nachádza sa priamo v lese a s jednou príjazdovou cestou je naozaj odstrihnutý od civilizácie. Deti, ale aj vedúci tu majú možnosť vyskúšať si, aké je to prežiť jeden či viac turnusov bez mobilu a internetu.

Ja som túto možnosť využil a bez internetu som ostal počas všetkých troch turnusov, ktorých som sa zúčastnil. Spolu to bolo 31 dní. Bol čas vypnúť od školských povinností a začať si užívať leto – aj keď zodpovedne.

● Počas všetkých troch turnusov som mal vo svojich oddieloch spolu takmer 60 detí. Počas

trvania tábora som prišiel do kontaktu s takmer 600 deťmi. Práca oddielového vedúceho je o zodpovednosti, ale najmä o tvorivosti a o schopnosti vychádzať s ľuďmi, riešiť problémy rôzneho druhu, napríklad ako obliecť 20 perín v čo najkratšom čase alebo nájsť stratenú šiltovku predtým, než sa vydáme na vychádzku. No všetkých 31 dní bolo najmä o hre.

Ako oddieloví vedúci sme mali možnosť s deťmi hrať sa, zbierať súťažné táborové body, kresliť, tancovať, vymýšľať pokriky, pesničky, pripravovať vystúpenia, s ktorým sme po večeroch bavili publikum, hľadať roztrhnuté kusy plagátu po lese, natáčať filmy v štýle Hollywood, alebo si urobiť

kino, ráno tancovať zumbu, večer tancovať na diskotéke. Jeden oddiel mi dokonca vybavil možnosť ísť si zaskakať na trampolínu, o ktorej som si myslel, že je určená len deťom. Chodili sme na prechádzky do okolia tábora, napríklad na Jánošíkovú Baštu, Skalku či Pustý mlyn. Program bol naozaj pestrý.

Často sme vyplňali čas rozhovormi o obľúbených aktivitách, o obľúbenom jedle, domácom zvieratku či rodine. A spievanie pesničiek? Cestou z lesa sme prespievali (či pretvorili) desiatky slovenských, českých či anglických pesničiek. Jednou z týchto piesní bol nedávno vydaný hit Old Time Road alebo napríklad aj staršia americká pieseň Doo-Wah-Diddy, ktorej časť textu bola venovaná výsmechu zlému počasiu:

„Niekedy keď to počasie dovoľí,
spievam doo-wah-diddy diddy
dum diddy doo

Lebo v bazéne sme však ešte neboli,
spievam doo-wah diddy, diddy dum diddy doo.“
Zaujímavou aktivitou bolo točenie filmu. Je pravda, že v závere dňa, keď sa tieto filmy pozerajú, si človek už len zriedka spomenie, koľko námahy potreboval počas dňa, aby film dokázal natočiť, zostrihať, predtým vymyslieť scenár a doladiť kostýmy. Deťom to ale prináša radosť, a tak ako táto, ale aj mnohé iné aktivity patria k letu v detskom tábore, na ktoré len tak nezabudnú.

A na nič z toho nezabudnem ani ja. Popravde, najťažším momentom bolo vrátiť sa späť do reality mimo detského tábora. Na život bez internetu si tam človek zvykne rýchlo, problémom je nabehnúť späť na zaužívaný spôsob života s ním. Tábor nekončil posledným dňom a odchodom domov. V septembri mi moje „oddielové“ deti doniesli darček – hrnček s oddielovou fotografiou a venovaním „najlepšiemu vedúcemu“, čo mi spôsobilo naozaj veľkú radosť. Spätá väzba na nezabudnuteľný 4. turnus v Kysaku. Preto viem, že som si učiteľské povolanie vybral správne.

Vedúcimi v detskom tábore Kysak Brezie sú aj študentky Pedagogickej fakulty PU. Niektoré navštívili tento rok detský tábor prvýkrát, niektoré ho navštevujú už niekoľko turnusov. Medzi nimi je aj Beáta Komárková, Viktória Onderčinová, Soňa Vinterová, Miroslava Lesnícka, ale aj iní študenti z rôznych fakúlt Prešovskej univerzity.

DLT Kysak Brezie má dlhoročnú tradíciu. Je dokonca pravdepodobné, že tento tábor mohli navštíviť aj vaši rodičia. Dokonca ani po zmene politického režimu tábor neukončil svoju činnosť a otvára svoje brány deťom každé leto.

Peter Vatraľ

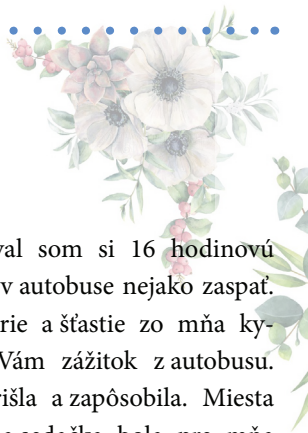
máj
2019

SHARE TOGETHER

Popoludnie plné zábavy, srandy, úsmevu či priateľstva. Takto by som charakterizoval príjemné stretnutie detí zo školských klubov na naše Pedagogickej fakulte. Deti sa mohli tešiť na bohatý program, na príprave ktorého sa podieľali študenti tretieho ročníka svojou neustályou kreativitou a prispeli tým aj k spríjemneniu tohto dňa. Názov Share Together nie je len tak „na parádu“. Má zmysel! Deťom sme chceli ukázať iný digitálny svet. Svet priateľstiev, kamarátov či experimentov. Zábavné popoludnie bolo naozaj pestré. V jednej miestnosti mohli deti experimentovať s rôznymi prípravkami ako je olej, cukor, škrob, voda, farbivo a pod. V inej si mohli odpočinúť a relaxovať pri pohľade na mesiac. Táto miestnosť bola pre deti veľmi zaujímavá. Nevedeli čo sa v nej skrýva. Študentky si pre deti pripravili video rozžeraveného mesiaca a chceli deťom pri relaxačnej hudbe ukázať, ako sa takýto mesiac točí. Mohli sa odfotiť pri rakete, ktorá odlietala každú pol hodinu ale aj porozprávať sa aké pravidlá na takomto mesiaci fungujú. Ďalšia miestnosť určite neprekvapila dievčatá, ale skôr chlapcov. Študenti si pre nich pripravili telocvičňu plnú športových hier, ktoré mali rozhybať ich telá a zároveň naučiť ich aj spoločne spolupracovať či prezentovať sa. Mohli sa šantiť, kričať, skákať a robiť všetko, čo je so športom spojené. Posledná miestnosť bola miestnosť zaspatej princeznej, ktorá sa nemohla zobudiť. Úlohou detí bolo na rytmus tanca ospalú princeznú prebudiť a naučiť ju tancovať. Deťom sa táto úloha podarila a verte či nie, nestačilo im na to ani 45 minút. Tancovali do skorého rána. Ale nie, tancovali, pokiaľ princezná vládala. Tento veľký deň sme ukončili reflexiou detí, čo sa im páčilo a čo nie. Spolu sme si zaspievali a na záver sme im popriali, aby shareovali svoje priateľstvá cez rôzne hry alebo šantenia. Odkázali sme im, že ich čakáme aj budúci rok a že sa na nich veľmi tešíme. Veľké poďakovanie za túto akciu patrí PaedDr. Erike Novotnej, PhD., ktorá sa ujala tejto myšlienky, ale aj všetkým študentom druhého ročníka. Vidíme sa o ďalší rok a zosharujeme všetky minuloročné zážitky.

Michal Sivák

MOJA PRVÁ DOVOLENÁ (PRI MORI)

Keď som bol dieťa, veľmi rád som sa nechával uniesť vo svojich snoch. Mal som rôzne túžby a sny, napríklad byť učiteľom. Bol to môj veľký sen. Aj keď som teraz len vo fáze, kedy si ho plním, som nesmierne rád, že som sa niekde posunul a že sa môj sen pomaly stáva skutočnosťou. No najväčší sen, o ktorom som dlho-predlho sníval, sa jedného dňa stal skutočnosťou. Túžil som ísť k moru. Chcel som ho vidieť v plnej kráse a šírke. Podarilo sa mi to. Natešený som sa s priateľmi dohodol, že tam s nimi pôjdem. Zbalil som sa, ako keby som šiel preč na večnosť a nechcel sa vrátiť. Sám som šiel na autobuse z Bratislavy do Splitu. Musel som ísť, pretože v aute mojich priateľov nebolo miesto, pretože mali veľa batožiny a jedlo. Dobrodružstvo začalo vtedy, keď som čakal na autobusovej stanici. Autobus nikde a ja čakám. Mal meškanie. Bol som v úplnom strese, či ten autobus príde. Ak by neprišiel, mal som aj také myšlienky, sklamaný by som odišiel preč. No autobus dorazil. Natešený som do

neho vkročil a užíval som si 16 hodinovú cestu. Nevedel som v autobuse nejako zaspáť. Bol som plný eufórie a šťastie zo mňa kypelo. No poviem Vám zážitok z autobusu. Nakoniec únava prišla a zapôsobil. Miesta na spánok nebolo a sedačka bola pre mňa veľmi tvrdá. Tak som sa rozhodol, že si ľahnem na zem a že sa nejako vyspím. Svojou postavou, čo som neveril, som sa zместil na podlahu autobusu a vyspal som sa. Ľudia nemohli prejsť, pretože som im v tom bránil (smiech). Keď sme prešli chorvátske hranice, bolo načo pozeráť. Okolie bolo hornaté a krásne. Okolo 12:00 som zazrel more z okien autobusu. Bol to neopísateľný pocit. Cítil som pokoj a bol som šťastný, že som tu. O 15:00 sme vystúpili v Splite. Keď som vystúpil z autobusu, v ktorom šla klíma, mal som pocit, ako keby ste mi dali po tvári. Teplý vzduch v Chorvátku obľial moju tvár. Keď som vystúpil, hľadal som zas-

távkou Omiš. Šiel som na autobusovú stanicu a spýtal som sa, ako to tu funguje. Musel som komunikovať v anglickom jazyku. Mladá slečna mi vysvetlila, že si musím kúpiť lístok tu a potom musím ísť k nástupištiu číslo 2. Tak som si lístok kúpil a šiel som von, aby som sa postavil k číslu dva. Keď som vyšiel von, boli tam dve zástavky s číslom dva. Teraz som nevedel, ktoré číslo je to správne. Ani na jednej zástavke nebolo napísané Omiš. Po polhodinovej dileme prišiel autobus na jedno z týchto čísel. Opýtal som sa, či idú do Omišu a pán šofér na mňa „vyskočil“, že nie. Chcel som sa ho spýtať, či nevie, o koľkej ide autobus do Omišu, no neodpovedal mi. Tak som čakal ďalšiu pol hodinu. Nakoniec môj autobus prišiel a ja som doň nastúpil. Pred vstupom mi skontrolovali lístok. Cesta do Omišu trvala asi 20 minút. Po

10 minútach ku mne prišiel šofér, boli dvaja a kontrolovali lístky ešte raz. Cesta autobusom sa mi krátila a ja som vystúpil na zástávke Omiš. Keď som vystúpil, čakala ma majiteľka apartmánu a hneď ma zobrala k sebe do auta, aby som sa mohol hneď ubytovať. Býval som dosť ďaleko od mora a nevedel som si predstaviť, že by som sa so svojou „štíhlou“ postavou dostal na Put Borak. Keď som vošiel do apartmánu, len som sa obzeral, či nie som náhodou v nebi. Bolo to krásne. Izba bola veľká a to vybavenie bolo krásne. Po pol hodine kochania sa som sa vybalil a šiel som si odpočinúť. Keď som si trošku oddýchol, zaúradoval môj žalúdok. Všetko, čo som so sebou mal, som v autobuse zjedol. Musel som nájsť obchod. Napísal som pani Carle, majiteľke, kde sa tu v blízkosti nachádza nejaký obchod. Napísala mi, že 3 km od nás sa nachádza obchod Studenac. Myslel som si, že vtipkuje, no bola to realita. Po otrasnej horúčave som sa vybral do toho obchodu. Bola to cesta plná prevrpení. Videl som figy, kiwi a olivy. Chcel som ochutnať, no bál som sa. Po dlhom vnútornom presviedčaní som to skúsil a odtrhol som si zo všetkého. Bola to úžasná chuť. Po dlhej ceste som zazrel obchod, v ktorom som si urobil nákup.

Prvýkrát, keď som zazrel more z tesnej blízkosti, bolo to niečo krásne. Hneď som začal vodu ochutnávať, či je fakt slaná. Vyskúšal som si rôzne typy pláží.

Od pieskovej cez kamenistú či dokonca štrkovú. Zažil som aj nočný život v krásnom Omiši, kde som videl súťaž spevákov. To bol veľký zážitok. Spoznal som aj históriu Splitu, Makarskej Riviéry, Bašky Vody, Dugi Rat či Tučepi. Najkrajšie spomienky na Omiš mám z okamihu, keď sa spustila búrka. More hučalo a jeho šum bolo počuť na každú stranu. Bolo to niečo neopísateľné. Cez slnečné dni sme plávali v mori. Užíval som si každú sekundu. Cítil som sa, ako keby som plával v nutele (smiech). Nechcel som z mora vyjsť. Zažil som taktiež aj nočný Omiš a život prímestských predavačov zeleniny a ovocia. Presvedčajú Vás, aby ste si u nich kúpili niečo z ich širokého sortimentu, no ale vy neviete, čo koľko stojí. Mne sa presne toto stalo. Pani ma presvedčila, aby som si kúpil hrozno, lenže som nevedel, koľko stojí. Dala mi z neho

ochutnať. Ja som si povedal, že okey. Bolo fakt výborné. Keď som prišiel do apartmánu, tak som si to prepočítal. Za kilo hrozna som zaplatil 6,50 eur. Kúpil som si tri kilá (smiech). Na čo určite nezabudnem, sú kalamáre, jedlé mušle či pražma alebo morský vlk. Je to dobrá „lakocinka“, no dosť drahá. Ale oplatilo sa do toho zainvestovať. Chorvátska kuchyňa je dosť bohatá, ale aj dosť drahá. Na odporúčanie jednej Košičanky, ktorú som tam stretol, som si v jednej reštaurácii objednal telaciu pečeň s paradajkovým rizotom. Telacia pečeň bola výnimočná. Bola pripravovaná na cesnaku. Bez pohárika vína neodporúčam. S pohárikom bieleho vína je to okey. Boli to krásne chvíle, na ktoré len tak nezabudnem. Sú ukryté v hĺbke môjho srdca a verím, že sa tam ešte niekedy vrátim. Na tejto dovolenke som pochopil, že sny sa stanú skutočnosťou vtedy, ak na nich myslíme a veríme, že sú reálne. Prajem každému jednému človeku, aby sa jeho sny stali skutočnosťou.

Michal Sivák

júl
2019

PREŠOVSKÁ DETSKÁ UNIVERZITA

Pedagogická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove aj tento rok otvorila svoje brány deťom, ktoré si mali možnosť vyskúšať „štúdium“ na vysokej škole. Nešlo však o bežné štúdium, deti sa stali neobyčajnými študentmi každoročne obľúbenej Prešovskej detskej univerzity. Tento v poradí už 12. ročník bol zameraný na každého z nás a niesol názov „Zákutia duše“.

foto: Archív PF PU v Prešove

Začiatok prázdnin si štúdiom na fakulte spríjemnilo viac ako 200 detí. Boli to žiaci 1. – 4. ročníka základných škôl, ktorí boli rozdelení do trinástich rôznofarebných skupín. V každej skupine sa nachádzali aj dvaja tútori. Išlo prevažne o študentov Pedagogickej fakulty, ktorí s deťmi zmysluplne trávili voľný čas. Spríjemnili si ho rôznymi hrami, piesňami či rozhovormi. Deti sa stali študentmi vysokej školy na celých päť dní. Každý deň bol pre nich pripravený bohatý program, počas ktorého absolvovali množstvo zaujímavých aktivít. Všetky tieto aktivity boli vedené skúsenými odborníkmi – lektormi, medzi ktorých patrili aj pedagógovia našej Pedagogickej fakulty. Program pre jednotlivé skupiny detí však nebol rovnaký, bol prispôsobený ich veku. Tak ako každý rok ani teraz nesmela chýbať jazda na koni a tiež rôzne výtvarné experimenty, s ktorými sa deti bežne nestretávajú. Program a pripravené aktivity prebiehali zvyčajne na pôde Pedagogickej fakulty. Žiaci sa vydali aj na cestu do Základnej umeleckej školy, divadla a zavítali aj na Fakultu športu. Vytvárali svoje vlastné práce, ktoré boli v závere týždňa vystavené na vernisáži. Najlepšie práce získali odmenu v podobe kvalitnej detskej knihy. Posledný deň v týždni čakala budúcich bakalárčikov ešte posledná vysokoškolská skúška. Bolo ňou písanie „Záverečnej práce“. Deti mali možnosť vybrať si jednu z troch tém, ktoré súviseli s názvom „Zákutia duše“.

Najzaujímavejšia práca bola na slávnostnej promócií prečítaná a knižne odmenená. Po absolvovaní všetkých aktivít, ktoré prebiehali formou prednášok a seminárov, si žiaci odniesli indexy s podpismi lektorov, čím v závere týždňa úspešne získali titul „bakalárček“. V závere promócie sme si s deťmi zaspievali aj hymnu Prešovskej detskej univerzity, ktorú sa spoločne s tútormi naučili počas týždňa.

Veríme, že bakalárčekovia si aj tento rok so sebou odniesli veľa krásnych zážitkov, nado-
budli nové priateľstvá a aj sa niečo nové naučili. Myslím, že aj za nás, tútorov, môžem
smelo povedať, že Prešovská detská univerzita bola skvelou príležitosťou a taktiež
nezabudnuteľným zážitkom, na ktorý si vždy spomenieme s úsmevom na tvári.

Veronika Majdová
Soňa Vinterová

foto: Archív PF PU v Prešove

ŠTUDENTSKÁ RAĎA PF PU

Milí čitatelia,

Radi by sme Vám touto cestou priblížili Študentskú radu Pedagogickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove a jej činnosť. Študentská rada na pôde Pedagogickej fakulty pôsobí od akademického roka 2012/2013. Vznikla na podnet študentov, aby uľahčila komunikáciu medzi študentmi a vedením PF PU. Hlavnou činnosťou Študentskej rady je organizovať a podporovať kultúrny, športový, spoločenský a občiansky život študentov, ktorí študujú na PF PU.

Dovoľte nám, aby sme sa Vám bližšie predstavili. Sme skupina študentov, ktorým záleží na ich vzdelaní a tiež ich baví robiť niečo viac ako sa len učiť. Radi pracujeme v tíme a podieľame sa na organizácii fakultných akcií, ktorých máte možnosť zúčastniť sa aj vy. Členstvo v Študentskej rade vnímame ako jedinečnú príležitosť rozšíriť si svoje obzory, získať užitočné skúsenosti, zlepšiť si svoje komunikačné a organizačné schopnosti, nadviazať nové kontakty, priateľstvá, či schopnosť pracovať v tíme.

Pod vyššie spomínaným viac ako sa len učiť myslíme najmä organizáciu Dňa Pedagogickej fakulty, Vianočných trhov spojených s darovaním krvi, či aprílový Bláznivý volejbal. Nezabudnime ani na prezentáciu pre prvákov, univerzitný, či fakultný Deň otvorených dverí a v neposlednom rade konkurz do ŠRPFPU.

Veľmi radi sa Vám touto cestou prihovárame a dávame do povedomia, že s veľkým nadšením medzi sebou privítame nových členov. Kontakt na nás nájdete aj na webovej stránke fakulty. Stačí ak do vyhľadávачa zadáte Študentská rada Pedagogickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove.

Akcie ktoré organizujeme sú na našej fakulte veľmi obľúbené. Deň Pedagogickej fakulty sa každoročne nesie vždy v inej zaujímavej téme. Na tento ročník sa môžu tešiť nielen študenti ale aj pedagógovia, ktorí sú zapojení do mnohých aktivít plných zábavy.

Ďalšou príjemnou športovou akciou je Bláznivý volejbal, ktorý sa koná v mesiaci nalkonenom všetkým bláznovstvám. Táto akcia sa drží hesla: „Čím bláznivejší kostým, tým lepšie!“ Súťaží sa o najlepší kostým, pohár dekanky a ďalšie skvelé ceny. Bláznivého volejbalu sa každý rok zúčastňuje aj tím učiteľov.

V mesiaci december organizujeme Vianočné trhy spojené s darovaním krvi priamo na našej fakulte. Je to príležitosť vychutnať si príjemnú vianočnú atmosféru, spojenú s pomocou ľuďom v núdzi a každoročnou finančnou zbierkou. Nechýba ani tradičný vianočný punč a veľa zaujímavých stánkov.

V žltých tričkách nás nájdete aj na univerzitnom a fakultnom Dni otvorených dverí, kedy prezentujeme pedagogickú fakultu a sprevádzame budúcich študentov po priestoroch fakulty.

Spoločnými silami sa podieľame na tvorbe programu a akcií pre všetkých študentov, ktorí študujú na tejto fakulte. Snažíme sa, aby to na tejto akademickej pôde nebolo len o učení sa, ale aj o zábave a o vytvorení príjemnej atmosféry a dobrej nálady. Každá akcia so sebou prináša mnoho nového, čo väčšina z nás určite v budúcnosti využije nie len pri práci s deťmi. Popri už spomenutých úsmevných akciách, činnosť študentskej rady pomáha riešiť problémy a sťažnosti zo strany študentov, aby čas strávený v škole bol čo najpríjemnejší pre každého z nás.

Členom študentskej rady sa môže stať každý zvolený študent, ktorý študuje na baka-lárskom alebo magisterskom štúdiu našej fakulty.

V prípade akýchkoľvek otázok náš môžete kontaktovať e-mailom alebo osobne v priestoroch Pedagogickej fakulty.

Kontaktné info:

FB: Študentská rada PF PU

E-mail: srpfpu@pf.unipo.sk

Pripájame aj link, kde sú naše mená, e-maily, skupiny, funkcie...

<https://www.unipo.sk/pedagogicka-fakulta/odkazy/studentska-rada-pf-pu/clenovia>

Harmonogram podujatí na PF PU v Prešove počas zimného semestra 2019/2020

Podujatie	Obdobie realizácie
Inštruktáž pre cvičné učiteľky materských škôl pred pedagogickou praxou študentov – jesenné stretnutie s cvičnými učiteľkami, ktoré sa uskutočňuje pravidelne v zimnom a letnom semestri	07.10.2019
Interaktívna výstava s názvom Krásna matematika – účasť študentov 1. roka študijného programu Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie	8.10.2019 10.10.2019
Živá knižnica: skutočné príbehy rodičov detí s Aspergerovým syndrómom – odborný seminár pre študentov špeciálnej pedagogiky	22.10.2019
Jesenný deň materských škôl – 5. ročník spoločenského podujatia pre deti z cvičných materských a špeciálnych materských škôl pri príležitosti Dňa materských škôl	23.10.2019
Súťaž Šikovný chlapec – Šikovné dievča (pre 3. ročník ZŠ) realizovaná v spolupráci s ABC CVČ Prešov	23.10.2019 24.10.2019
Štúdie zo špeciálnej pedagogiky/Studies in Special Education – vydanie čísla 2/2019 medzinárodného vedeckého časopisu	október 2019
Ponožkový október (Podaj ďalej ponožky) – charitatívny projekt (zbierka ponožiek pre ľudí bez domova) organizovaný v spolupráci s OZ Podaj ďalej	október 2019
Týždeň vedy a techniky	4. – 8. 11. 2019
Prezentácia projektov k Dňu materských škôl na Slovensku	4.11.2019
Technické objavy a vynálezy – metodologický seminár	4.11.2019
Interaktívna výstava s názvom Krásna matematika – účasť študentov 2. roka študijného programu Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie	4.11.2019 6.11.2019
Prezentácia Prešovskej univerzity v ZOC MAX Prešov	6.11.2019
Ako sa učia nadané deti – prezentácia aktivít intelektovo nadaných detí pre študentov študijného programu špeciálna pedagogika a pedagogika psychosociálne narušených	6.11.2019
Revitalizácia rozprávky v edukačnom procese materskej školy – odborný seminár spojený s tvorivou dielňou	6.11.2019
Súťaž Šikovný chlapec – Šikovné dievča (pre 4. ročník ZŠ) realizovaná v spolupráci s ABC CVČ Prešov	6.11.2019 7.11.2019
Špeciálne olympiády Slovensko – odborný seminár týkajúci sa činnosti špeciálnych olympiád pre osoby s mentálnym postihnutím	7.11.2019
DOKOPY – Študentská vedecká konferencia doktorandov Pedagogickej fakulty PU v Prešove	8.11.2019
Deň Pedagogickej fakulty	19.11.2019
Imatrikulácia študentov 1. roka bakalárskeho stupňa štúdia	
Interná imatrikulácia študentiek odboru Predškolská pedagogika – tradičná imatrikulácia študentiek 1. roka magisterského štúdia	19.11.2019
Informatika v primárnom vzdelávaní: príležitosť, ktorú nesmieme premárniť – prednáška prof. RNDr. Ivana Kalaša, PhD.	20.11.2019
Deň otvorených dverí PF PU v Prešove	21.11.2019 23.11.2019
Deň základných škôl – 5. ročník spoločenského podujatia pre deti z cvičných základných škôl organizované študentmi PF PU v Prešove	29.11.2019
Artuš – vydanie čísla 1, 2/2019 časopisu akademickej obce PF PU v Prešove	november 2019
O dieťať, jazyku, literatúre – vydanie čísla 2/2019 vedeckého recenzovaného časopisu venovaného otázkam rozvíjania komunikačnej a literárnej kompetencie žiakov	november 2019
Jesenná burza kníh – kultúrno-spoločenské podujatie, vytvorenie priestoru pre výmenu a darovanie kníh, s množstvom sprievodných akcií, súťaží a hier pre akademickú obec	november 2019
Vianočné trhy spojené s darovaním krvi – podujatie organizované Študentskou radou Pedagogickej fakulty	05.12.2019
Adventný koncert PU v Prešove	09.12.2019
Vianočný koncert v priestoroch Pedagogickej fakulty PU v Prešove	11.12.2019
Vianočné posedenie zamestnancov Pedagogickej fakulty PU v Prešove	12.12.2019
Mikulášska zbierka sladkostí – zbierka sladkostí pre deti z rodín v hmotnej núdzi a deti z detských domovov	december 2019
Vianočný charitatívny bazár – charitatívne podujatie spojené s Vianočnými trhmi zamerané na swap – výmenu oblečenia, za dobrovoľný finančný príspevok budú zakúpené potraviny pre rodiny v hmotnej núdzi	december 2019
Prehliadka minidivadelných vystúpení – divadelné vystúpenia študentov 3 ročníka Bc. formy štúdia v rámci predmetu Rozvoj komunikačných zručností	december 2019

OCENENIE REKTORA PU V PREŠOVE

Bc. Peter Vatraľ je študentom magisterského štúdia v programe Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie na Pedagogickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove. Cena rektora mu bola udelená za reprezentáciu Prešovskej univerzity v akademickom roku 2017/2018. Pedagogická fakulta je vo všeobecnosti známa tým, že sa na jej pôde organizujú rôzne podujatia, na ktorých sa zúčastňujú deti či žiaci z rôznych materských a základných škôl.

Čo Ťa viedlo k rozhodnutiu, že sa na takýchto akciách budeš podieľať?

Pamätám si, ako mi bola ponúknutá možnosť spolupracovať s Vedeckým krúžkom študentov. Bolo to v zimnom semestri prvého ročníka a zaujal som vtedy tým, že som vymyslel jeden zvláštny plagát vo Photoshope. Na stretnutiach krúžku som sa začal aktívne zúčastňovať až o rok neskôr. Na tieto stretnutia ma zavolali, dnes už absolventi fakulty, Marek Štepita a Martin Šefčík. Zúčastňovať sa akcií, na ktorých majú študenti možnosť tvoriť ma vždy bavilo. Práca či už s deťmi alebo študentmi má svoje čaro, pretože nie je jednoduchá, ale ponúkne vám viac, než akékoľvek iné zamestnanie. Táto práca je prácou vynaliezavosti a trpezlivosti. Preto som sa rozhodol byť učiteľom. To čo nám poskytla fakulta, všetky tie akcie na ktorých sa môžeme zúčastňovať, patrí do učiteľského skúsenostného portfólia.

Na akých akciách si reprezentoval našu univerzitu?

Deň Pedagogickej fakulty, prezentácia fakulty v rámci Týždňa vedy a techniky, Deň základných škôl, Deň materských škôl, Deň ŠKD, ktorý sa koná pod názvom Share together. Konferencie v Poľsku, taktiež na našej fakulte. Využívam možnosti školenia, ktoré mi fakulta ponúka. Už v prvom ročníku bakalárskeho stupňa som vypomáhal s organizáciou plesu Pedagogickej fakulty, dnes som jedným z hlavných organizátorov. Pravidelne prispievam do fakultného časopisu Artuš a univerzitného časopisu Na PULZE. Pomimo toho sa veľmi rád zúčastním aj akcií, ktoré nie sú zastrešené našou univerzitou, ale týkajú sa mesta Prešov alebo organizáciami, ktoré s mestom spolupracujú.

Si členom Akademického senátu a taktiež aj Vedeckého krúžku. Ako stíhaš popri týchto dôležitých funkciách svoje štúdium?

Všetko je to o time-managemente. Niekedy je toho na práci viac inokedy menej no ak si vie študent vypracovať správny časový harmonogram, dokáže aj „zázraky“. Niekedy treba naozaj len chcieť. Nie som jedným z tých ľudí, ktorí by často povedali „NIE“ príležitostiam, ktoré sa za celé doterajšie štúdium vyskytli. Radšej hovorím „ÁNO“. Jedným z najkrajších pocitov aké tu môže človek zažiť je spätné obzretie sa za uplynulým rokom, a spomienky na to čo človek počas tohto času zažil, s kým bol, s kým tvoril, čoho sa zúčastnil a pod. Všetko menované prináša skúsenosti. A tie by neboli dosiahnuteľné pokiaľ by sme príležitostiam hovorili nie.

Ktorá akcia (podujatie) Ťi najviac utkvela v pamäti?

Najkrajšie spomienky mám na naše divadielko – Popoluška, ktoré sme vytvárali v rámci jedného predmetu ešte na bakalárskom stupni štúdia. Dovolím si povedať, že naša divadelná partia mala v tom čase veľký úspech, pretože sme s divadielkom vystúpili aj na iných podujatiach – nie len s cieľom úspešne ukončiť predmet. Tvorenie scenáru, zháňanie rekvizít, nácviky, dohadovanie sa. To všetko patrilo ku zdokonaľovaniu našej komunikácie.

Ako si sa cítil, keď Ti pán rektor odovzdával cenu?

Bol to zvláštny pocit – v dobrom slova zmysle. Len prednádnom som stál spoločne so svojimi spolužiakmi na tom istom pódiu v DJZ, kde sme mali slávnostné promócie. Vtedy by mi ani nenapadlo, že sa na tom pódiu ocitnem znova o dva mesiace neskôr. Bolo však pekné vedieť, že fakulta na mňa myslela a mohol som dostať spätnú väzbu za tie mesiace či roky práce.

Aké sú Tvoje vízie do budúcnosti?

V prvom rade chcem úspešne dokončiť magisterské štúdium. Napísať svoju diplomovú prácu tak, aby som s ňou bol spokojný ja a rovnako aj môj školiteľ. Chcem určite pokračovať v aktivitách, ktoré organizujeme vo Vedeckom krúžku študentov a byť užitočný všade tam, kde môžem pomôcť. Čo sa týka môjho pracovného pôsobenia? Dlhšiu dobu zvažujem ako ďalej a čo ma čaká po Mgr. štúdiu. Zatiaľ si nechávam dvere otvorené.

Je niečo, čo by si chcel takto na záver odkázať svojim kolegom - študentom Prešovskej univerzity?

Hovorte „áno“ príležitostiam a využívajte možnosti, ktoré vám univerzita poskytne. Snažte sa myslieť s nadhľadom a najmä pozitívne. Pracujte v skupinách ľudí s podobnými záujmami ako máte vy sami. Tvorte. Komunikujte. Nájdite si svoje miesto na univerzite a nikdy sa nezabudnite poďakovať tomu, kto vás doviedol na miesto, na ktorom ste teraz.

od študentov

ROZHOVOR S DRUHÁČKOU DENISOU, DOBROVOĽNOU ANIMÁTOROU

1. Ahoj, môžeš sa nám predstaviť?

Ahoj, takže moje meno je Denisa Kundráthová. Študujem tu na Pedagogickej fakulte druhý rok. Som z dedinky blízko pri Košiciach, Košické Olšany.

2. Aká je tvoja dobrovoľnícka činnosť mimo školy?

Mimo školy sa dobrovoľne venujem animátorstvu v eRku, a to na letných táboroch a aj iných eRko aj "neeRko" akciách.

3. Čo to znamená animátor a eRko?

a) Čo je to ten animátor?

b) Čo to je eRko?

a) animátor je pre mňa niekto, kto musí milovať to čo robí. Musí do svojej činnosti dať maximum.

b) eRko je hnutie kresťanských spoločenstiev detí, detská organizácia s celoslovenskou pôsobnosťou. Hlavným cieľom eRka je viesť a vychovávať deti k živej viere, k viere v Boha. Hlavnou aktivitou eRka sú detské stretky, ktorých sa deti zúčastňujú spravidla v týždenných alebo dvojtyždenných intervaloch. Chod stretka má vždy nejakú formu, ktorú si dobrovoľník vopred pripraví. Väčšinou má každé stretnutie nejakú tému, od ktorej sa potom odvíjajú všetky aktivity, rozhovory, modlitba a hry. Ďalšou dôležitou aktivitou, ktorú musím spomenúť, je dobrá novina. Deti prostredníctvom svojho koledovania vo vianočnom období ohlasujú radostnú zvesť o narodení Ježiša Krista a zároveň zbierajú finančné dary pre rôzne rozvojové projekty v Afrike. Erko taktiež poskytuje vzdelávanie a formáciu animátorov prostredníctvom rôznych kurzov a workshopov.

Mottom eRka je: Radostnou cestou svedectva viery kráčajme spolu malí i veľkí.

foto: Archív PF PU v Prešove

4. Ako dlho sa tomu venuješ?

Venujem sa tomu od svojich 15-tich, takže už to bude 7 rokov.

5. Ako si sa k tomu dostala?

Prizvala ma k tomu kamarátka.

6. Je to náročné?

Čo sa týka detských stretiek ani veľmi nie, ale je potrebná príprava celého stretku už vopred, čo niekedy zaberie dosť času ak si to chceme dôkladne pripraviť. Na letných táboroch to už také jednoduché nie je. Tam zo seba človek vydá veľmi veľa energie, musí sa rozdať naplno pre druhého, pre deti aj keď už sám pomaly nevládze. Ťažká je hlavne aj tá organizačná príprava celého tábora, program a aj iné organizačné záležitosti.

7. Aké sú plusy a mínusy tejto činnosti?

Tak medzi plusy by som zaradila: robíte to čo vás baví (ak vás to baví :D), zábava, veľa zážitkov, návšteva rôznych miest, nadväzovanie nových vzťahov a priateľstiev, spoločenstvo, radosť detí a ich spokojnosť. Medzi mínusy by som dala: málo spánku, vyčerpanosť a to je asi všetko.

8. O aké deti sa staráš?

Na táboroch máme deti vo veku od 6 - 15 rokov. Na strestkách mám deti od 5 do 12 rokov.

9. Aké sú to deti?

Deti sú rôzne. Sú deti, ktoré nám to svojim správaním sťažujú, no sú aj deti, ktoré nám dobrovoľne pomáhajú, starajú sa aj o menšie deti. Mali sme na táboroch aj deti s poruchami správania, čo bolo dosť ťažké a to najmä pri spoločných aktivitách. Ak sa nechceli zapojiť do aktivít, nenútili sme ich, nechali sme ich nech sa sami rozhodnú či sa chcú zapojiť alebo nie. Väčšinou sa potom do aktivít zapojili.

10. Kde všade si robila animátorku?

Animátorku som robila chvíľku v centre voľného času v Košiciach a potom hlavne ako dobrovoľníčka v eRku, v našej dedine na farskom dennom tábore (čo nespadá pod eRko) a na detských karnevaloch.

11. Podel sa s nami o nejaký zaujímavý zážitok s deťmi.

No zážitkov s deťmi je veľmi veľa, ale asi taký "naj" na ktorý som si teraz spomenula je, keď sme s deťmi mali "skúšku odvahy" a úlohou jedného staršieho chlapca bolo natiahnuť si na seba sukňu, zastaviť nejaké auto a opýtať sa koľko je hodín. Samozrejme my všetci ostatní (50 detí a animátori) sme to chceli vidieť tiež, tak sme sa všetci "nasáčkovali" k ceste a "nenápadne" to pozorovali.

12. Ak by si mohla vyzvať mladých ľudí, aby šli do toho, aby sa k tebe pridali, čo by si im povedala?

Odkázať by som chcela len toľko: ak ste prácu animátora ešte nerobili, podte si to skúsiť. Neolútujte! Budete mať kopec zážitkov, zabavíte sa, stanete sa zasa deťmi a zažijete niečo netradičné, akčné, dobrodružné a radosť, ktorú budú mať deti z programu, ktorý im pripravíte, bude na nezaplatenie. :)

ŠTUDENTI ŠTUDENTOM - ZOPÁR AKTIVÍT ZO VZDELÁVANIA V ZAJEŽOVEJ

Ahojte spolužiaci,

radi by sme sa s vami podelili o skúsenosť, ktorú sa nám vďaka našej fakulte podarilo získať. Zúčastnili sme sa trojdňového školenia na tému Globálne vzdelávanie vo vzdelávacom centre v obci Zaježová.

Celé to začalo úvodným zoznamovacím blokom, pri ktorom sme sa ako budúci učitelia mali možnosť inšpirovať rôznymi aktivitami. Rozhodli sme sa vám niektoré priblížiť a veríme, že vám poslúžia ako vhodná inšpirácia.

Zoradiť sa do diagonály podľa dátumu nášho narodenia. Podmienkou bolo nerozprávať pri tom.

Rozdeliť sa do štyroch skupín podľa toho, z koľkých sme súrodencov. V rámci skupiny sme mali zistiť, čo máme spoločné a každá skupina odprezentovala svoje zistenie.

Pri ďalšej aktivite sme si mali predstaviť mapu sveta a postaviť sa na miesto toho štátu resp. krajiny, ktorú by sme chceli navštíviť. Naše rozmiestnenie bolo rôzne a našli sa aj študenti, ktorí sa postavili na

miesto Slovenska. Keď sme už boli rozmiestnení rozprávali sme sa o tom, z akých dôvodov sme si vybrali práve danú krajinu.

Vymyslieť a zostaviť obal pre vajíčko tak, aby sa nerozbilo, ani keď bude hodené z výšky. K dispozícii sme mali vajíčko, textilnú šatku, servítku, papierové vrečko, špagdle, kúsok lepiacej pásky, spinku, špagát a papier formátu A4. To však nebolo všetko. Zo štvorčlennej skupiny mal jeden člen oči zakryté šatkou a ďalší ruku priviazanú k telu. Na prezretie si materiálu a premyslenie postupu ako obal zhotoviť sme mali trojminútový čas. Po uplynutí 3 minút sme sa už medzi sebou rozprávať nesmeli. Na samotné zhotovenie sme mali ďalších 15 minút. Najväčšou zábavou bola skúška, či pád z výšky vajíčko zvládne, a to bez toho aby sa rozbilo. Aktivitu sme vyhodnotili a mohli sme sa pri tom zamyslieť aj nad otázkami ako napríklad: Ako prebiehala naša komunikácia počas plnenia úlohy? Ako sme sa cítili ako majorita? Ako sa cítili členovia s obmedzením? Kto

a ako pri zhotovovaní prispel, či ako by sme zmenili komunikáciu medzi nami?

Online živé knižnice. Vypočuli sme si online video-príbeh moslimského dievčaťa rozprávajúceho o vojne na Blízkom východe. Po doznení videa sme mali chvíľku na zamyslenie sa. Predostreté nám boli otázky ako: Čo vám dáva silu? Čo pre teba znamená nádej a ľudskosť?

Druhý deň sa tiež niesol v duchu rôznych zaujímavých činností na rozličné témy týkajúce sa globálneho vzdelávania, ako napríklad pestovanie ruží v Keni a s tým spojená ekonomika a globálny trh, ľudské práva, tolerancia či kritické myslenie. Stali sme sa súčasťou púte Úhora európskeho v eko-aktivite zameranej na problematiku ľudského zásahu do životného prostredia.

Okrem spomínaného vzdelávania bol pre nás obohatením aj čas strávený so študentmi iných škôl. Paleta študentov bola pestrá a my sme mali možnosť spoznať študentov aj z iných fakúlt a odborov. Pre nás budúcich učiteľov, bola prínosom aj exkurzia po obci Zaježová, pri ktorej sme navštívili komunitnú materskú a základnú školu (donaďnávna považovanú za základnú školu s najmenším počtom žiakov v Európe! Túto základnú školu navštevovali len štyria žiaci). Zaujímavou sa stala taktiež návšteva komunitného centra. Centrum zostávajúce z jednej miestnosti funguje na absolútnej dôvere medzi občanmi tejto obce. Pre bližšiu

predstavu – komunitné centrum má miestnosť, v ktorej si obyvatelia uskladňujú potraviny a surroviny rôzneho druhu. Od tejto miestnosti má kľúč každá „Zaježovská“ rodina, ktorá si môže za menší poplatok zobrať z ponúkaného tovaru koľko potrebuje. Avšak, miestnosť nikto nestráži – platí v nej samoobsluha a predsa sa ešte nestalo, aby si niekto zobral viac než by potreboval, alebo by za odnesený tovar nezaplatil.

Skúsenosti, ktoré sme nadobudli v týchto dňoch sú na nezaplatenie, spomienky nezapodnuteľné a inšpirácií k tvorbe praktických aktivít a hier je naozaj veľa. Za to všetko patrí vďaka ľuďom zo vzdelávacieho centra v Zaježovej, organizácii Živica, všetkým lektorom a študentom, s ktorými sme prišli do kontaktu a taktiež osobitne Mgr. Hedvige Hafičovej, PhD., ktorá nám túto možnosť zúčastniť sa na globálnom vzdelávaní ponúkla. Celé školenie hodnotíme veľmi pozitívne a aj v budúcnosti by sme sa radi zúčastnili podobných akcií.

V závere by sme všetkých, milí spolužiaci, radi povzbudili a vyzvali k tomu, aby ste v budúcnosti neváhali a chopili sa podobných príležitostí, pretože nikdy neviete či práve takáto skúsenosť vás v živote neposunie ďalej a nepomôže vám vo vašom budúcom učiteľskom povolání.

Veronika Majdová
Peter Vatraľ

Čo je to Zaježová?

Toto centrum vystupuje pod záštitou mimovládnej neziskovej organizácie Živica, ktorá už niekoľko rokov vzdeláva svojich návštevníkov. Vznikalo od roku 1990. V tomto roku organizácia „Združenie klubov stromu života“ odkúpila priestory neobývaného domu, aby mohla vytvoriť miesto pre svoje aktivity. Neskôr tieto priestory vlastnili tri občianske združenia OZ Zaježová, Pospolitosť pre harmonický život a Živica, ktorá sa od roku 2012 stala vlastníkom týchto priestorov. Od prestavby obyčajného gazdovstva ku vybudovaniu jedinečného ekologického centra akým je Vzdelávacie centrum Zaježová dnes, prešlo už 26 rokov. Cieľom a hlavnou víziou centra je poskytovať verejnosti vzdelávanie v oblasti ekológie, ekonomiky a globálneho trhu, vzájomnej úcte a tolerancii, ľudských práv či kritického myslenia. Aby vzdelávanie prebiehalo čo najefektívnejšie, využitie tu nájde hlavne zážitkové učenie. Okrem iného sa tu môžeme zúčastniť aj rôznych seminárov zameraných na spiritualitu, terapiu a sebapoznávanie. Všetky semináre vedú buď priamo lektori zo Živice, alebo lektori vysokých škôl, rôznych inštitúcií a pod. Motto organizácie znie „Veríme, že jeden hlboký zážitok mení človeka zásadnejšie ako štúdium mnohých kníh.“

exkurzia

EKOCENTRUM SOSNA

